ROMA

N. E. 135.
~~304/27~~
N. f. 135
Digitized by Google

Digitized by Google

SALMONII MACRINI IVLIODVNENSIS Cubicularij regij Næniarum libri tres.

De Gelonide Borſala uxore chariſſima: quæ annos XXXX, menſes II, dies XV nata, obijt XIIII Iunij, Anno Domini M. D XXXXX.

Ἰακώβου Γωπύλου ἰατροῦ εἰς θάνατον.

Τί πλέον μάτην ὦ μοῖρα πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσεις
Οὐλομένη, θνητῶν ὡς γένος ἐξολέσῃς,
Καὶ γὰρ δὴ λυτέρων ἀδρανῆ οὐδεὶς ἀφανίζειν,
Ἀλλά μιν ἥδε σελὶς εἰς φανερὸν προφέρει.

Comes Alſinous.

Carmina ſi moueant Manes, & Numina: carmen
Numinaq; & Manes, quo moueantur, habent.

LVTETIAE

Apud Vaſcoſanum, uia Iacobæa ad inſigne Fontis.

M. D. L.

Ca

CVM PRIVILEGIO.

VV.C.42

Digitized by Google

AD MARGARITAM A Francia, Biturigum Ducem, Henrici Regis ſororem unicam, bonarum artium patronam, Salmonius Macrinus.

Ni uerear ne te funeſtet lugubre carmen,
Neue meæ uxoris exequialis honor:
Obtulerim ipſe libens hoc quale eſt cumq; libelli,
Hanc rationem oci reddere meq; iuuet.
Prædita uirgineo ſed cum ſis Nympha pudore,
Regia ſtirps, Regum deinde futura parens:
Nil tibi funereum, nil lamentabile ſit par
Offerri, frontem quod tibi nube tegat.
Læta dicata prius uulgaſſem lætus, at illa
Suppreſſit nuptæ mors inopina meæ.
Da ueniam, & caris concede Gelonidos umbris
Officio ut faciam debita iuſta pio.

SALMONII MACRINI IVLIO-dunen. Cubicularij regij Næniarum liber primus, De Gelonide Borſala uxore cariſs. nuper defuncta: Ad Io. Moreium, Canonicum Pariſien. Cardinalis Bellaij Secretarium.

AESTATE Morei præterita, tuis
Quando hoſpitabar lætus in ædibus,
Longáſque luces tranſigebam
Inſtudio ſolito quietus,
Inauſpicatis ecce repens tibi
Pennis ad aures fama uolat meas,
Fato eſſe ſublatam Gelonin,
Perpete eam quatiente tuſſi.
Senſus Macrini nuntius hic ita
Turbauit omnes, ut ſubitò mori
Optaret, & caræ tot annos
Eſſe obitus ſocius, uiæq;.
Nam cogitabam me miſerum labor
Quantus maneret deſide in ocio
Antè educatum, liberûmq;
Sollicitum minime meorum.
Qui tunc alendi iam uieto à patre,
Curanda cui res inde domeſtica,
Prouinciam aſt huius Gelonis
Omnimodam mea ſuſtinebat.

Hæc præter, illex illa ſuauitas
Qua condiebat colloquia omnia,
Morum ille candor puriorum
Quo Scythicas domuiſſet iras:
Emollijſſet cordáque barbara
Leſtrygonum, menti aſſidue meæ
Infixus hæreſcit, tenaci
Aegrum animum cruciatq́; ſenſu.
Quid plectra linguæ blandiloquentia,
Orisq́; dulces nectarei ſonos
Dicam, quibus Pœnos leones
Et Numidas cicuraſſet urſos?
Fecit Gelonis ſola, uti crederem
Quæcunque priſci carminibus ſuis
De Thrace ſcripſerunt, & amnes,
Et rapidos remorante uentos.
Nam multinerui Biſtonius lyra
Quæ fecit Orpheus, eloquio mea
Egiſſet orandi perita,
Flexanimo, idq́ue citra laborem.
Has Parca dotes inſatiabilis
Inuidit illí ne, an potius mihi?
Felix eiſdem qui fruebar,
Semideos & habebar inter!
Proferre maius neſcio quid placet,
Si quid decorum, ſi quid & utile

S almoniana ex officina
P rodierat melicis Camœnis:
C onſors iugalis ſuauiloquens tori
D ictabat illud totum, & Apollinis
P artes obibat, nunc diſerto
O re, oculis modò grata patis.
S æpe extulerunt laudibus hanc ſacræ
R eginæ, & eius ſæpe nitentia
O ra intueri geſtiere,
F ama animos cupidos agente.
M ors ſæua momento hæc rapuit breui,
C ontra queat nec tēdere quiſpiam,
P hthijs uel armis ſi tegatur,
H erculeas ſuperét ue uires.
H oc uulnus, hoſpes, tam lachrymabile
S i non relatum mi ædibus in tuis,
S olatus eſſes nec dolentem,
V ltimus ille dies fuiſſet.
S ummo Tonanti ſed quoniam nefas
P ugnare, nec ſi fortè cupiueris,
I dcircō quicquam conſequêris,
T eq; tuo iugularis enſe:
M orem gerendum iam ſtatuo mihi
N eceſſitati, & clamito cernuus
V italis auraī datori,
E ius uti rata ſit uoluntas.

F iat quod optas, ſancte poli artifex,
N il nempe iniquum, nil facis improbum.
R egisq; ut eſt regum iubere,
S ic hominum obſequi ei iubenti.
D untaxat iſtud, ſumme Deus, *tuam*
C lementiam pro coniuge poſcimus,
V t lumine indutam ſuperno
E ſſe uelis ſine fine tecum.
E t ſi qua labes fortè inoleuerit
T erris agenti, carnéque noxia,
P lacatus ignoſcas, ab eius
Omni animam maculáque purges.
P aſſum eſſe natum pro populo tuum
E ffuſo abunde ſanguine, credidit,
E t morte commendans in ægra
S e tibi, ter ueniam petiuit.
E xaudiendas non dubito preces
Q uas ore fundo mentéque ſupplici,
P lacabilem ſe nam recepit
O mnipotens fore pœnitenti.
H æc pro exoluta compare corporis
A mole ſat ſint, at ſupereſt ope
N itamur ut ſumma pudici
N e thalami merita exoleſcant.
I ntelligant & poſtera ſecula
Q uam nos amantes nexuerit duos

Affectus

Affectus ardens, & cupido
Mutuus, igne facis maritæ.
Non conſequemur funeris improbo id
Sumptu, ſepulchri mole nec ardua,
Nec dextra Apellis, Phidiæue,
Exequijs neque perſolutis.
Iniurioſi temporis hæc timent
Obliuiones, & cariem, & ſitum:
Subducet his uentus, uel imber,
Vel ſenium, decus atque honorem.
Cæi poëtæ hoc Pierides dabunt,
Scriptæq; triſti carmine næniæ,
Quas deinde teſtudo recuſſus
Dulce ſonans fidibus recentet.
Teſtes amoris coniugijq; erunt
Hæc de ſepulta ſcripta Gelonide,
Dum Sequana urbem Pariſinam
Diuiduo amne fluens ſecabit:
Voluminoſo lapſus & alueo
Normana adibit tortilis æquora,
Altiq; dum ſcandet Senator
Atria purpureus palati.
Proli Philippi plura quis adſtruit?
Pugnáx ne Lagi filius, ad Pharon
Exangue dum defert cadauer,
Funerat eximiáque pompa:

Curat referriq́; in numerum Deûm, &
Sacros honores ſancit? an inclyta
Victoris euulgans Clitarchus,
Et Siculus Diodorus acta?
Scriptore rerum nil diuturnius
Geſtarum, & ipſis hiſtorijs. meum
Teſtari eo pacto dolorem, ac
Flere uelim exanimam Gelonim.
Vos coniugalis quos ſociant tori
Laudata Chriſto fœdera, ſola quos
Delectat uxor caſta caſtos,
Sponte poëma meum legetis.
At quos lupanar peſtiferum iuuat,
Et pellicatus gaudia turpia,
Secedite iſtis à libellis,
Odi ego uos ueluti profanos.

AD IO. BRINONEM SEnatorē Pariſien. Villaniarū dominum.

PRAETERIVERVNT duo, Brino, menſes
Iam, tuus poſtquam ſenet hic Macrinus,
Et moræ ægreſcens patitur moleſta
Tædia longæ.
Interim abſenti ſua rapta coniunx
Morte feſtina illa placens Gelonis,
Ah uiri æternum memoranda grato
Ore Gelonis.

Prima

Prima nuptarum,fuit illa donec
Viua,moratæ probitate uitæ:
Poſtquam at exceſſit,ſuperis in axe
Addita Diuis.

Vt mihi angorum ſeges aucta ſurgat,
Senſibus curæ ut renouentur imis,
En mihi Druſus gener inquieta
Lite laborat.

Cuius ut cauſam uideas,precamur,
Iudicis partes obeas & æqui,
Te quod acturum ſcio,nemo quãuis
Antè rogarit.

Sponte currenti ſed equo,quod aiunt,
Sæpius ſubdi ſolet acre calcar,
Quô fuga latum celeri incitatus
Peruolet æquor.

Non opus noſtro monitu,fatemur,
Vt tui adiutes generum poëtæ,
Sat ſuperq; in nos tua nam pateſcit
Prona uoluntas.

DE MORBO ET OBITV GELONIDIS.

TAM rari capitis Melpomene pia
Dic triſtes obitus,duraq; funera,
Et ſolare uiri corda Gelonide
Amiſſa propè mortui.

Annis illa tribus tuſsijt integris,
Pulmonum euomuit follibus excitis
Rubris ſputa notis ſanguinis illita
Cum tuſsi aſsidue exſcreans.
Quid non Pæoniæ miſcuerunt opis
Inſignes medici, patria quos habet?
Venêre Herbulius, Cottarus, Acrimons,
Necnon Galcherius domum.
Nil herbæ faciunt, tritáque pharmaca,
Nil uictus ratio, & puluis aromatum,
Toto in deterius cuncta triennio
Cedunt, & medici ſtupent.
Quanto magnanimi robore pectoris
Immitem illa uicem pertulit, & luem
Morbi tabificam! ſollicita ut nihil
Quod iuſſum foret abnuit!
Matronæ interea munere fungitur
Indefeſſa, domus cuncta negocia
Curat, diſsimulat ſtrenua & intimi
Vim morbi inſuperabilem.
Aetholæ tunica coniugis Hercules
Sumpta, peſtifero ſanguine collita
Neſsi, non tulit incendia fortius
Oethæo moriens iugo.
Vicini quoties, & ſoror, & parens
Aegrotantem adeunt, proſilit obuiam,

Occultátq;

O ccultatq́;,poteſt quatenus,omnia
M orbi ſigna hilaris ſui.
I lli ſermo frequens de Domino Deo,
R ebus colloquium deq́; domeſticis,
I nformat ſobolem moribus optimis,
E t cultu Superûm imbuit.
C um linquenda domus fortè mihi foret,
V adendum peregre: oh ne dubites(ait)
M i uir,carpe uiam,mollibus interim
F allam tempora fabulis.
F allam colloquijs,atque libellulis
Q uorum frugifera eſt lectio:dormiam
I nter ſæpe diu,muta quietibus
O blectabor idoneis.
H ortatu aſsiduo coniugis in uiam
A ulæ auguſta petens limina me dedi,
E heu quàm illa fuit dura profectio,&
I nfelix miſero mihi!
V ixdum Luna ſuos finierat dies,
E x quo abſens fueram compare ab optima,
F uneſta ecce repens febris,& ingruit
L ethi extrema neceſsitas.
H anc præſenti animo prouida noſcitans
Q uæ uerba explicuit! quámq; ſalubriter
A dſtantes monuit,recta capeſſerent,
M undi auris neque fiderent!

P oſt hæc deficiens laudibus in Dei,
I n Chriſtúmque uocans ut ueniam daret,
M ox felicem animam reddidit in patris
V enturam Abrahami ſinum.
C laro euecta polo quin ſit ea ambigam?
C um teſtis fuerim relligionis, &
E iuſdem fidei? quàm proba uiderim
Q uàm ſemper pia uixerit?
Q uàm conſtante uirum pectore amauerit,
I lli paruerit ſubdita, literæ ut
S acræ præcipiunt, munia obiuerit
V xoris ſatagens bonæ?
D octrinæ imbuerit nectare liberos
C æleſtis, ſtudio fouerit intimo,
M atri morigerans ſemper adhæſerit
M orbis inualidæ ac ſeni?
I n nudos fuerit prodiga pauperes?
Q uãuis parca rei cætera & abſtinens
P riuatæ, reliquis quæque notabile
M atronis ſpecimen daret?
H is nam conſpicuam moribus æthera
A dmiſſam in liquidum incredulus hæſitem?
G audere aligeros inter & Angelos
I mmortalia gaudia?

PRO GELONIDE
preces ad Dominum.

PRO tua ſupplex pietate noſtræ
O Deus, quæſo miſerere nuptæ,
Hanc bea iugi requiete nuper
Morte ſolutam:
Carnis exutam ſpolijs & huius
Lucis æternæ radijs ſerena,
Viuat ut tecum, Deus alme, cuncta in
Secula felix.

AD INVIDVM. PENElopes, & Gelonidis comparatio.

CARPIS quòd nimijs laudibus efferam
Extinctam propera morte Gelonida,
(Quadrageſimus annus
Vix expleuerat orbitam,
Cum ſæua innocuam ſubruit Atropos,
Immatura colus filaq́; diſcidit,
Atque ætatis honorem
Vnca falce fera abſtulit.)
Si liuore nigro percitus inquias
Hæc, nil probra moror, uix facio & pili,
At ſi neſcia ueri
Mentem inuaſit opinio,
Inſigni uſque adeò laude Gelonidem
Indignamq́; putas, immodico uirum
Et contendis amore
Tranſuerſum penitus rapi:

D a te morigerum, da docilem obſecro,
A tque audi placidus quæ loquor, omnium
P rimùm, fasq́; piumq́;
S it manes uenerarier,
A tque ipſos meritis tollere laudibus,
D einde efferre palàm fercula funerum,
N ecnon condere rite,
E ffuſa ad Superos prece.
O ſi fortè tibi cognita coniugis
E ſſet uita meæ moribus aureis
E xornata, niténſque,
C ondîta & fidei ſale!
V elles Mæonidæ grandiloquentiam
N on in Penelopes gratiam inaniter
F icta laude uagari,
L uſis uafritie procis.
F ac commenta nihil fingere homerica,
F ac caſtam eſſe procis inſidiantibus,
T elam & nocte retextam,
E t ſeruatam Ithaco fidem:
C ollatam his meritis Icariotida
C um noſtra ne uelis eſſe Gelonide?
M ulti nominis illa
E t ſi uxor fuerit Ducis?
O rnarintq́; genus ſtemmata regia?
V irtus omni hominum par generi poteſt

Dono

D ono accreſcere Diuûm,
N ec refert locuples inops
Q uis ſit, iuſtitiæ dum teneat uiam,
P eius morte nefas & fugiat, neque
F amam turpibus actis
V ilis dedecoret ſuam.
Q uanquã hac parte ſumus nos quoq; ſplendidi,
C laro nata loco, & commemorabili
S tirpe educta Gelonis
C iues inter erat ſuos.
A t uiginti Ithacus meßibus abſuit,
E ſſent dum Priami Pergama diruta,
D úmque euaderet æquor
P er uaſtum in patriam redux.
M anſit caſta domi Penelope interim,
N ullis uicta minis connubialia
V nquam fœdera rupit,
P romiſſæ fidei memor.
M ulto coniugij tempore ſæpius
A bſens ipſe etiam, dum proceres ſequor,
A tque auguſta frequento
F rancæ limina regiæ.
C ompar interea delituit domi
E xpectans animis ſollicitus uirum,
E t uirtute magiſtra
N atos impigra nutrijt.

V nus coniugio traditur ex eo
N atus Telemachus, fertilis admodùm
B is ſex noſtra Gelonis
A uxit pignoribus uirum.
I nſignes lepido carmine amantium
N oteſcunt Nemeſis, Lesbia, Cynthia:
Q uas non lege iugarant
S acra iura Hymeneïa.
S i deforme uiro eſt magnifice loqui
D e conſorte tori, Naſo agitur reus,
P ontanúsque Ariadna
P ræco candidus in ſua.
E t laudes meruit Claudia Statij,
L ucani celebris Polla opera fuit,
Q uæ facunda iuuabat
S cribentem numeros uirum.
E xemplo ueterum carmine ducor ut
V xorem exanimam perpetuem, licet
O mnes omnia dicant,
E t taxent ſtudia hæc pia.
P ræſertim rutilo cùm liqueat polo
F actam illam eſſe Deam, cœtibus additam
S anctis Cælicolarum,
S uccos ducere nectaris.

AD EVSTA-

AD EVSTATHIVM BELLAIVM magnum eccleſiæ Pariſienſis Archidiaconum.

EVSTATHI, quanuis careas amanda
Prole, nec uel ſors tua uel ſeuera
Lex ſacerdotum ſinat ut iugali in
Fœdere uiuas:
Sunt tibi fratres tamen, atque fratrum
Liberi, qui ne uidearis orbus,
Néue inops prolis faciunt, nouantes
Stemmata gentis:
Gentis antiquæ, generiſq; clari,
Quod ſua fultum ſerie per annos
Splenduit multos, Capeti ante priſca
Tempora Regis.
Cui quòd obſtaret, neque ferre uero
Surripi hæredi diadema poſſet,
Abtulit duras ſub acerbiore
Vindice pœnas.
Marte nam crudeli ea gens redacta in
Ordinem, amiſit bona penè cuncta,
Opprimi ius ut ſolet à ui, & æquum
Cedit iniquo.
Inde poſt longam celebris poténsque
Geſsit ætatem meritos honores,
Et fuit magnis patriæ in periclis
Sæpe leuamen.

F ata ad hæc donec meliora uentum eſt,
L itteræ florent quibus elegantes,
A tque collucent reparata fuluo
S ecla metallo.
N unc tuos duræ meminiſſe ſortis
I nq; iuſtarum iuuat ultionum,
E t domum gaudent ueterem uigere, &
E ſſe potentem.
F ilios fratrum ſatagis tuorum
A rtium cultu inſtitui bonarum,
C larius reddat genus ut uetuſtum
A ddita uirtus.
C ura quid maius faceret paterna
I is ſuo quos & genuiſſet olim
S emine, hæredes ſibi & ipſa ſolos
E ſſe iuberet?
I ſta ſcribentem ſpecioſa uatem
P ectore adſtricto dolor intus urget,
E t cadunt furtim lachrymæ per ora
H umida obortæ.
I ndicæ ſuccis mea nupta cannæ
D ulcior nuper modicam regebat
S ic domum, donec rapuere fata
T abe pereſam.
H eu tuos notus tero dum penates
E t frequens conuiua, repentè triſtis

N untius

Nuntius caram retulit Gelonin
Funere merſam.

IN ASSVMPTIONE
Virginis Mariæ.

CHRISTI genitrix ô uenerabilis
Dicent beatam ſecla per omnia
Quam nationes pòſt futuræ,
Laude pia meritámque tollent.
Huius diei feſta celebritas
In quo petiuiſti æthera lucidum
Nobis ſalutarem medelam
Conferat, auxiliaris & ſit.
Tu temporali morte reſolueris,
Sed mortis atris nexibus haud potes
Virgo aggrauari, deprimíue,
Quæ dominum genuiſti Ieſum.
De corporatum carne tua, omnis at
Experte labis, dum ſacer Halitus
Commercij ignaram uirilis
Axe ſuperueniens inumbrat.
Mors hæc quid egit! quid tibi contulit!
Ad clara uexit cæli habitacula
Te ſtrenuo aſſumptam Angelorum
Obſequio, uolucriq; penna:
Sis nato ut iſtic iuncta perenniter
Eiuſdem & aſſeſtrix lateri hæreas,

Patrona clemens obſecrantum
Teq; hominum ſine fine regnes.
Frontem corona cingeris aurea,
Fulgente gemmis & diademate,
Fert dextra ſceptrum, candidæq;
Colla obeunt tua margaritæ.
Ambit nitenteis Sol humeros tibi,
Sparſim coruſcis & radijs tegit,
Curuatur at Phœbe bicornis
Sub pedibus niueisq; plantis.
Hoc luculento prædita ſchemate
Regina cæli ſancta decemplicis,
O gentis humanæ querelas
Audi agedum, ueniæ impetratrix.
Inter miniſtras æthere quas habes,
Noſtram Geloninn fac numerarier,
Quam nuper immatura merſit
Funere mors obeuntem acerbo.
Non illa uirgo eſt, pignora nam edidit
Bis ſex marito: caſta tamen fuit,
Morumq; ſectatrix bonorum,
Atque tui ſtudioſa nati.
Gaudere puro non modò uirginum
Cœtu, pudicis matribus at ſoles
O Diua, nam uirgo mereris
Sola eadem atque parens uocari.

Digitized by Google

AD GELONIDEM.

VLLA ſi reſtat tibi cura noſtri,
Atque reſpondes in amore nobis,
Nuper in cælum niueis Geloni
Vecta quadrigis:
Huc ades nonnunquam, agiliq; lapſu
Coniugem mœſtum per inane uiſe,
Da tua interdum niteatq; imago
Noctis in umbra.
Priſtini fomentum ades huc amoris,
Atque inextinctum releua dolorem,
Quē mora, & gignit chaos, inter ipſa &
Valla uiarum.
Cornea porta ſed enim uidere
Hinc tuos manes aueam Geloni,
Vana non ſpectri per & acta portam
Somnia eburnam.

AD EANDEM.

LVX centena agitur mihi
Mœrenti in tenebris, ſemper & abdito,
(Nam quî compare gaudeam
Amiſſa uacuis ſolus in ædibus
Hortatrice Gelonide
Illa inquam, & ſtudij ſignifera mei!)
Ex quo te rapuit fera
Mors, fatiq; grauis ſumma neceſsitas.

T u ſaltem interea memor
N oſtri coniugij tedæ & amabilis
V iſiſſes uiduum uirum.
T u ſolata tuo colloquio fores
C uris anxium edacibus
I n ſomnis, medio uel referens die
T e nota ſub imagine.
N on noctes tacitæ gratáque ſomnia
N on reddit mihi te dies.
H unc umbra in thalamum non tua uentitat
B landis uocibus admonens
M e, ſint quanta tibi gaudiáque indicans,
S tellata ætheris in domo,
L ætisúe Elyſij florigeri locis.
A n quem flere uides uirum
S pernis delicijs ebria iugibus,
E t Diuûm addita cœtui!
A n te parua Helene, paruus Honorius,
P rima alui duo pondera, &
D ulces coniugij primitiæ tui,
A t nobis nimium breues?
A n cum Dorothea cúmque Theophilo
I n cunis Helenus puer
E xtinctus propera morte, Pilippus &
H orum maximus omnium,
T ecum in floricomo gramine luſitant,

Digitized by Google

Ac ducũt choreas leues,
Aeternis hilares in uiridarijs?
An ſi iſtic uolucres canunt,
Mulcent mellifluoq; aëra gutture,
Et lactis liquor & faui
Iſtic & latices nectarei fluunt
Nunquam deficientibus
Riuis, ad nemoris frondicomi latus,
Iucundóque uirentia
Curſu prata ſecant, manibus & pijs
Præbent obuia gaudia,
Tu ſecura tui coniugis interim
Solati nihil afferas,
Nec grata facie triſtitiam leues,
Cor preſſum mihi quæ comeſt?
Fac quod Philacides, & cupidum tui
Me tecum rape ea in loca
Quæ felix colis, in regna perennia:
Vt tandem hos gemitus graues
Hæc uitæ fugiam tædia languidæ.

AD CAMILLAM FILIAM.

TVME tu in lachrymas Camilla ſoluis,
Mœroremq; meum integras uidendo,
Iuſtas heu renouans mihi querelas.
Sic nanque exprimis ore, amore, geſtu,

I nceſſu, atque habitu modeſtiore,
F lauis criniculis ocellulisq́;
M atrem dulciculam tuam Gelonin,
I llam dico uenuſtulam Gelonin,
M atronale decus, puellularum
V iuum exemplar & elegantiorum,
Q uas uitæ uia iuuit integellæ:
G utta ut non ſimilis ſit ipſa guttæ,
O uo ouum mage, lac magís ue lacti.
P roin dum te aſpicio, hæſito dolendum
L ætandum potiús ne ſit, Camilla,
S pectanti mihi candida ora matris
I n te ipſa, & tenerùm genas rubentes:
R epræſentat enim exprimitq́; formam
M aternam ſpecies Camilliana
S ic, mecum ut tacitus ſubinde muſſem
P reſſo murmure, & inſuſurrem amicis:
S ic uultum atque oculos ferebat illa
M ellita uſque adeò, & placens Gelonis.
G ratum id: uerùm eadem quòd abſit angor,
Q uæ te comere munditer ſolebat,
N ecnon pectere, ueſtibúsque raris
L uce ornare decentius celebri.
Q uæ te plus alijs ſuis amabat
F ormæ ergô, ingenij uigore & acris.
Q uæ crebras dabat oſculationes,

Acte

A c te molliculo in ſinu fouebat,
I nformans teneram,inſciamq; rerum,
D octrinæq; elementa prima tradens,
S umma non ſine recreatione,
E t deſyderio tuos uidendi
P rofectus,legeres uel ipſa ſi quid
D octrinæ utilibus ſacræ libellis,
V el telas ſueres acu Batauas,
E t ſudaria pingeres colore haud
V no Setaba,Sericisq; filis,
M auritania qua ſuëuit arte
P eplum inſcribere lineum ſcienter
M æandris uarijs,& implicare
F ormis mille nouis ſinus fluenteis.
I lla eheu illa obijt magiſtra dulcis,
I ndulgensq; tibi parens,Camilla.
N ec tu iam amplius aut tuæ ſorores
C onſpicabimini abditam ſepulchro,an
A dmiſſam magis æthera in coruſcum?
S ancto ut cum grege uiuat Angelorum,
I mmortaliter Indigesq; regnet
A ſpectu Triados beata dìæ.

Finis primi libri.

SALMONII MACRINII IVLIOdunen. Cubicularij regij Næniarum liber ſecundus, De Gelonide Borſala uxore chariſs. nuper defuncta: Ad Adrianum Druſum generum ſuum.

IMMATVRO obitu hoc coniugis optimæ
Hærentisq; mihi ſenſibus intimis
Miſſa Druſe mones dulcis epiſtola
Multis ingenij luminibus lita,
Perfuſaq; fauis eloquij tui,
Me fortem exhibeam, magnanimum, arduum,
Atque erectum animi, morigerúmque ei,
Qui uitæ dator eſt, quam repetit tamen
Quando collibuit, nec querimonia eſt
Vlli iuſta homini, cur ita agat Deus.
Vas quærat figulo fictile an à ſuo
Sit cur urceolus cúr ue ſit amphora?
Cur magni precij cur minimi? id nefas.
Reſpondebit enim ſic libitum mihi eſt,
Nec uas artificem iure redarguat.
Inculcans igitur talia identidem
Pauli ex uiuificis ſumpta ſacrarijs,
Conaris ſoceri tædia pellere,
Et ſopire animi mæſtitiam mei.
Addis præterea, nuptam ita mortuam

Te

T e præſente meam teſte & idoneo,
V t ſit flere nefas ipſius exitum.
I lli ſermo fuit uoxq́; nouiſſima,
C um adſtantes moritura erigeret modò
D iuinis monitis erudiens, modò
C um demiſſo animo poſceret arbitrum
C æleſtem ueniam, uoceq́; ſupplici
O raret miſeræ ut propitius foret:
V ellet participem ſanguinis eſſe eam
V ltro ille arborea quem cruce fuderat,
P ro culpis hominum uictima ſontium
I udæi tumuli uertice in edito.
H is uerbis, fateor, Druſe ſalubribus
N on pugnare pium eſt, uerius & nihil
C ortina ediderit Delphici Apollinis
V nquam. Neſcio quo me fragilem tamen
T ranſuerſum dolor ac æſtus agit modo
C urarum, in trepida mente reciprocans
I nter ſpem atque metum, & pectore mobili.
M anant ſcripta lego dum tua lachrymæ
F urtim, implentq́; ſinus, oraq́; triſtia:
E t nunc cura ſubit me uietum ac ſenem
I ntus diſcrucians de grege liberûm,
Q uærenda eſt teneris queis alimonia,
M ores artifici pollice molliter
F ingendi, ſolet ut cera noua & ſequax.

V nius fuerat quod ſtudium hactenus
M atris, nunc humeris prægraue onus meis.
S uccurras niſi ſi Druſe Gelonide
R apta mecum obeas iſtáque munia,
M e cum uxore tua fractum animi, anxium,
P erplexumq́; iuues, tu ſocerum, hæc patrem.
S olantur ſed enim miq́; animum erigunt
P reſſum uerba meæ coniugis ultima,
A cta & uita prius puriter, infimo
Q uàm inculpata poteſt eſſe hominum ſolo:
H îc nemo uitijs nam ſine naſcitur,
A ſt ille eſt, onerant quem minima, optimus.
E ius quæ pietas, relligio, fides!
Q uantus Druſe pudor, quantaq́; caſtitas!
Q uàm prompta inq́; inopes dextera! credere
Q uæ me urgent thyaſis eſſe Gelonidem
A dmiſſam æthereis, & Superûm choro.
H anc ô eſſe ratam ſpem Deus approbet.

AD. IAC. GOPYLVM MEdicum, De ſecunda Auguſti.

H IC annus eheu me niſi coniuge
O rbaſſet atro Gopyle calculo
S ignatus, ob raptam Gelonin,
A rchetypon decôris ſtolati:
A nnis duobus quattuor additis

Ad

A d luſtra feſtus mi foret hic dies,
Q uem menſis Auguſti ſecundum
D inumero, memor uſque tedæ.
N anque hoc Gelonis nupſerat aurea
V ati Macrino, ut pignora gigneret
B iſſena dein prægnans marito,
E t modicas cumularet ædes.
E x ijs ſuperſunt ſex modò, cætera
E xtincta iam pars commemorabili
C um matre, florentem ab iuuenta
Q uam rapuit uiolenta Parca:
S iuit Macrinum nec diuturnius
N upta fruiſci tam ſociabili,
A t triſtem & afflictum & rigantem
C ontinuo imbre genas reliquit.
T urtur ſuëuit ſic uiduus ſua
C onſorte denſis frondibus arborum
E ffundere argutas querelas,
G utture & ingemere uſquè rauco.
Hanc cantionem perdius occino
P ernoxq́; poſſet Perſephones nigro
Q uæ luminis dîas ad auras
E thalamo reuocare manes.
C ompar marito melle ſuauior
Q ui cum fuiſti tum querimoniæ
I gnara, tum rixæ tot annos,

Dulichius fuerat quot abſens.
Tot cui edidiſti caſtaq; liberos
Quot ſunt labores Herculis impigri,
Andinus in libros poeta
Quot ſecuit profugi acta Trois.
Mecum tibi eſſet uiuere ſi integrum,
Nec fati adegit dura neceſſitas,
Cur dereliquiſti maritum
Inualida tremulum ſenecta?
Quid fingo demens ſomnia inania?
Vis dura lethi te miſeram mori
Vrgebat, inuitamq; natos
Deſerere, & uacuos penates.

AD CHARILAVM FILIVM.

SEDE Prælarum modò clauſus arcta,
Eruditores uenerare Ramum
Atque Tallæum, duo rara noſtri
Lumina ſecli.
Ii tibi Tulli eloquiumq; & artem
Suggerent fandi, docilemq; libris
Imbuent græcis, bibulas uigil cum ar-
rexeris aures.
Cultui primùm Charilaë mentis
Vt uelim naues operam, Deoq;
Seruias, & ſit tibi ſumma morum
Cura bonorum.

Diſceres

Diſceres fruſtra ſophiam, nec eſſet
Nomine hoc unquam (mihi crede) dici
Digna, ni toto Dominum Deumq;
Pectore amares:
Crederes ipſi, faceres libens quæ-
cunque præcepit, fugeresq; noxas
Quæ prophanatos in opaca Ditis
Tartara trudunt.
Ille te orbauit genitrice nuper,
Ad poliq; eius reuocauit arces
Spiritum, ut regnet Genijs beatis
Additus illic.
Quippe conceſſam cum animam genitrix
Egit excedens tua, deprecata eſt
Sedulò Chriſtum, ueniamq; feſſo
Ore petiuit.
Rexit adſtantes monitis amicos,
Vt precarentur Dominum locuta,
Nollet admiſſis morientis aſper
Eſſe rogarent.
Præco uocalis fidei ſacratæ
Enthea Paulus face aduſtus, inquit
Mortuos nobis minime ethnicorum
More gemendos.
Ethnicis uitæ quia ſpes futuræ
Certa deeſt, nobis fluuio renatis

L uſtrico, Chriſtumq; Deum profeſſis
Aſtra pateſcunt.
E xitus matris memor eſto ſemper,
A emulus matremq; imitare ſanctis
M oribus, nec tu bene non precare
Manibus eius.

DE GELONIDE, EX GRAECO FRANCISCI BERALDI.

HIC ſunt ſepultæ ſaxa Gelonidis
E ius, uiator, quam ſibi duxerat
M acrinus uxorem poëta
V irgineo teneram pudore:
Q uamque ipſe felix prole dein pater
V idit beatam fortiter ut decet
P artus dolores perferentem,
T anti oneris neque mole fractam:
L ucina cum eſſet ſollicitæ obſtetrix,
D uros labores & Dea fæminæ
P erſæpe ſuccurrens leuaret,
A uxilio ambitioſa prompto.
L iuore edaci ſed nihilominus
A c bile tandem concita, gloriam
F œcunditatis copioſæ
N on tulit heu, miſerámque liquit

Matrémque nuper multiparam ſuis
Priuauit atrox partubus, atque eam
Omni uoluptate indidem quam
Proſpere erat prius aſſecuta.
Sed flexit haud hoc ſæuum animum Deæ,
Morbum immerenti ah tabificum intulit,
Affecta quo, languénsque multo
Tempore ſuccubuit miſella.
Ex me hæc, uiator, noſſe tibi obuium
Feruens Macrini quæ me amor impulit
Vxore de ipſius referre
Innocua, ſceleriſq; pura.
Mores probatos & niueam fidem
Præſtantiorem dotem opulentia
Vxoribus, dicet maritus,
Compare dignus ea poëta.

AD SVSANNAM FILIAM
Adr. Druſi coniugem.

QVIN Decies uixdum facta interlunia, uixdum
Diana curſum menſtruum
Complerat toties, ex quo face iuncta iugali
Suſanna dulcis, nupſeras
Felici auſpicio, ſic Dÿ uoluere fauentes,
Colla & iugo ſubieceras,
Cùm tibi dilectam mors immatura parentem
Languore longo ſuſtulit

N uper, & octaui finito tempore luſtri,
N ecnon duobus menſibus:
T ot ſiquidē meſſes coniux mihi cara, tot annos
D efuncta quando eſt egerat:
Q uando eſt ſtelligeri reuocata ad limina cæli
I llic futura perpetim.
S olati tamen hoc mortem tulit ante Gelonis
C oniux mihi cariſsima,
E x Druſo quòd te grauidamq; uterumq; ferētem
S uſanna, uidit coniuge.
O mihi concedas ubi lenior Ilithyia hac
T e liberarit ſarcina,
A uſpicióque bono fœcundam ſoluerit aluum,
N aſcatur ut ſi fœmina,
E t uitalis erit, cum fonte piabitur almo
P erfuſa lymphis luſtricis,
D ulce auiæ nomen ferat ipſa Gelonidos, & ſic
M emoria duret mortuæ
C ōparis, Hercle mea cuperē quā morte redēptam:
A lceſtis ut uicario
F ato olim fertur carum exemiſſe maritum,
L audata mulier uatibus.
V t mihi concedat quod poſtulo Druſus & ipſe
S uſanna, uir concors tuus
C urabis, blandis illumq; precabere uerbis
S e præſtet exorabilem.

N omine mnemoſynon uos integretis amatæ
G elonidis proli indito.
C arminibus conabor idem, lyricisq; libellis
S criptis in eius gratiam.

AD MARIAM FILIAM.

A NNVM agens ſextum decimum ille Cæſar
D einde qui uicto dominatus orbi eſt,
Q uique frenauit domitos ſecundo
Marte Quirites:
P atrem ut amiſit nec opinus olim,
D um repentinò cadit ille fato,
T abe ſic rapta eſt totidem tibi annos
M ater agenti.
T abe ſed lenta, creperóque morbo,
Q uo laborauit propè treis decembres,
C rebra cum tuſsis quateret cruenta
Fruſta ſcreantem.
F ruſta pulmonum ſaniémque putrem,
F erre opem cuique ars nequijt medentum,
S edulò quanquam omne genus darentur
P harmaca & herbæ.
N ubilem cùm te genitrix uideret,
Q uàm ſibi optabat generum inueniri
S plendido natum genere, & probatis
M oribus æquum!

Nam bonos mores faciebat illa
  Pluris Eois opibúsque & auro,
  Quod Tagus flaua uehit atque Lydus
    Hermus arena.

Attici dictum Ducis approbabat,
  Ante non ditem generum ferentis
  Dum probus, diti genero bonarum
    Artium egeno.

Ergo nos ſoli quoties eramus,
  Déque priuatis ratio incidebat
  Rebus, hoc mecum monitis agebat
    Strenua crebris.

Cùm tibi fortè eligerem maritum
  Quem tamen gnarum patuit ſubinde
  Aleæ, diſſuaſit, eum ualere &
    Prouida iuſsit.

Parui nuptæ, fateor, libenter
  Filiæ rebus bene conſulenti,
  Atque eum exoſæ cuī cura habendi
    Nulla peculi.

Dum loquor manant lachrymæ per ora
  Ecquid ubertim tua! ne doleſcas,
  Néue formides, utriuſque obibo
    Munia poſthac.

Antè nec contentus ego acquieſcam,
  Quàm tuæ prouiſum erit huic iuuentæ,

Luxerit

Luxerit fauſto tibi quàm iugalis
Omine tæda.
Iam proci inſignes ueniunt petitum
Natam te, poſcunt ſocerum & Macrinum,
Cùm tibi ſit dos mediocris, & mi haud
Ampla ſupellex.
Iſtud, ô dulcis Maria, oro ſupplex
Proſperent factum Superi fauentes,
Et tui aſcendat patris haud nouerca
Dura cubile.
Cælibem uitam ſtatuo in futurum
Viuere, ut proſim ſoboli, nec illa
Diuidat mecum bona quæ paraui
Altera coniunx.

AD IO. BELLAIVM CARDINALEM.

VXORIS placidæ funere flebilis
Confuſusq́; animi ſcribere qualia
Bellaï, carmina uellem
Aduentu nequeo tuo.
Iuncta ut neſcio quo ſydere (paruulis
Si conferre licet maxima) noſtra ſors!
Idem horoſcopus ut nos
Aſpectu parili regit!
Te uatem egregium Delphica laurea
Cinxit, me teneris iuuit ab unguibus

C armen, durus utrique hic
N oſtrum annus fuit ac nocens:
R omæ multa odio paſſus es hoſtium,
Q uos uirtus tua quoſ gloria torſerat
H as quæſita per arteis
Q uæ claros genere addecent.
E xtinctæ crucior morte Gelonidis,
A ugebat modicam prouida quæ domum, &
M ira accincta regebat
N atos ſollicitudine.
H æc inie cta humeris ſarcina nunc meis
S im ſemi ipſe licet mortuus, aridus,
P annis obſitus, annisq́;,
A c caſcum ſilicernium.
C ùm primùm faciem uidero ſed tuam,
E t mi ſplenduerit uultus amabilis
H æc quo corda ſerenans
V ultu nubila diſcutis:
P hœnix depoſito ceu iuueneſcere
C onſueuit ſenio quina ubi ſecula
B is confecit, ouánsque ad
O rtus nare Hyperionis:
F unctæ poſtpoſito ſic ego coniugis
M œrore interea, te reduce & fruar,
D ucam & fata ſenectæ in
V ires reddita priſtinas.

AD

AD TIMOTHEVM FILIVM.

NON tibi proſperitas ea, non acceſsio rerum
Quæ nato fuit antè Cononis,
Cuius nomen habes poſitum luſtralibus undis
Qua tu primùm luce renatus.
Huic, ſi Græcarum ſcriptoribus Hiſtoriarum
Credere par, neque uana loquuntur,
Sopito, & maculis diſtinctum rete tenenti
In manibus, ſeſe innumeræ urbes
Sponte dabant, in rete & apertum conijciebant:
Qua ſcitè ſub imagine Græci
Expreſſere ducem pictores, protinus urbeis
Felicem quas cingeret omnes
Obſidione, quibus bellúm ue indiceret, ullo
Timotheum capere abſque labore.
Te labor & primo dolor inuaſere ſub æuo
Lactis adhuc alimenta bibentem,
Sub ſegni nutrice tua cunisq; iacentem,
Liquiſſet ſecura cubili
Cum incuſtoditum, uagitu & tecta replentem:
In præceps heu lapſus ab alto
Fregiſti ſpinæ miſer oſſa tenerrima ſacræ,
Cui chirurgi admota mederi
Nunquam dextra malo potuit, gibbusq; remãſit
Et deformis pectore ſtruma.

Hinc tibi biſſenũ Lacheſis cum uolueret annũ, & Matris adhuc opis indigus eſſes,
Illam Parca rapax ab funere merſit acerbo,
Atque ſcidit uitalia fila:
Quo tibi nil potuit contingere triſtius unquam,
Nilq; mihi inualidóque ſeniq;.
Nãq; domus columen moriẽte Gelonide uerſum
Orbati rectrice penates. (eſt,
Ne deſponde animum tamen ô puer, aſpice cælũ,
Et ſummo confide Tonanti.
Is tibi erit genitor, tibi mater, & omnia: iuſſis
Si morem modò geſſeris eius:
Illum & adoraris demiſſo pectore, opemq;
Fretus eo pacémque repoſcas.
Quod moneo ut facias, matriſq; preceris humatæ
Manibus is uelit eſſe benignus.
Hæc tibi do præcepta pater, quanquã ora genaſq;
Mi madidis rigat imber ocellis.

AD IOACHIMVM BELLAIVM.

SVPREME uatum hîc poſtera quos feret,
Exacta & ætas quos tulit hactenus,
Facunde Bellaĩ coruſcum
Andegauis Ligeriq; lumen:
Me bellicoſo condita Iulio
Illuſtre cuius nomen habet, tulit

Vrbs

Vrbs anſerem raucè ſtrepentem
Inter Apollineos olores.
Dulci tuo effers carmine me tamen,
Inter poëtas atque aliquem facis,
De muſca auens barrhum uideri,
Metior at modulo meo me,
Dixere multi Pictona quem prius:
Malim ſed Andes ſint mihi patria,
Vrbs urbium quòd noſtra prorſus
In medio ſita ſit duarum.
De iudicatum ſic & Horatio:
Lucanus, anceps, eſſet an Appulus,
Vtrumque ſub finem colonus
Cum uenuſinus agros araret.
Te propter atqui hinc Andegauus ferar,
Excîtus auræ flatibus ut tuæ
Sublime cantem, proſperoq;
Sydera celſa petam uolatu.
Felix Oliuæ carminibus tuæ,
An uate felix illa ſuo magis,
Lauram ſecutura hinc Petrarchæ,
Quintiliam, Nemeſin Corinnam?
Coniungeretur his utinam mea
Olim Gelonis! mortua ſit licet,
Triſtemq; decedens Macrinum
Liquerit heu, ſaturumq; uitæ.

S ic illa uixit cum unanimi uiro,
L aude ut perenni digna ſit euehi:
A t ſolus argutis ualeres
T u facere id Ioachime rythmis.

AD THEOPHILVM FILIVM.

CONTIGIT id puero tibi chare Theophile nuper,
P aridi quod olim Troïo.
A mandareris ruri ut uicturus ab urbe
P aſtorios inter greges.
A t diuerſa tamen ratio uos expulit ambos
R us ex paternis ædibus.
N am Regina Hecube Priamæo ſemine prægnãs
D e nocte ſomniauerat
A luo exire facem, diſperſa incendia cuius
A ltam cremarent Ilion:
T otáque corriperent funeſtis Pergama flammis,
O pem ferente nemine.
I d Regina uiro recluſit: protinus ille
V ocat ſuos aruſpices.
R eſpondent partum exitio quandoque futurum
T roianæ & urbi & ciuibus,
I uſſerit hunc ſi mater ali. Sed mota decore
F ormaq; nati regia
R us pepulit, uoluitq; inter latitare bubulcos
O riginis ſuæ inſcium,

P oſt impleturum materni ſomnia uiſus
S urrepta Atridæ coniuge.
T e uerò, dulcis puer & dilecte parenti,
N on matris abigit ſomnium.
S ed tantùm eiuſdem mors immatura, grauisq;,
E t flenda nobis omnibus.
N am medicis morbus poſtquã immedicabilis eſſe
V iſus, Diottæ crederis
N utrici, cunis iam primùm cognitæ ab ipſis,
Q uinquennis atque expelleris:
N e tua garrulitas maternas læderet aures,
C lamoſa ne pueritia.
N on tibi dedecori fuerit, fueritue pudori
I nter greges uerſarier.
S ic iuſtum uixiſſe haud ignoramus Abelem,
S ic & nepotes Iſaci,
I ſacidemq; pium, fratres Dauidis, & ipſum:
Q ui cùm paterna paſceret
A rmenta, eſt iuſſu Domini Rex unctus, ibidem
E ius relictis fratribus.
I mmanem hinc Goliam balearis uerbere fundæ
Proſtrauit, armorum rudis,
N ec geſtare ualens Saules quæ ferre iubebat
C ontra Paleſtinum Ducem.
E x illis tamen eſt Chriſtus paſtoribus ortus
Per integellam Virginem.

DE MORTE MARGARITAE

Valeſiæ Nauarræ Reginæ.

SEMOTIS ſcopulus freti Sicani
Sirenes perhibent fuiſſe ternas,
Pulchras ſcilicet ore uirginali,
Filo corporis & uenuſtiore
Tantum pube tenus pares puellas,
Piſces cætera, tortiliq́; cauda
Spirisq́; implicitas uoluminoſis:
Quæ dulcedine uoculæ canora
Et miro numeris lepore tinctis
Incautos uada in æſtuoſa nautas
Anfractusq́; maris uoraginesq́;
Aſtutè traherent, & enecarent,
Fallaci illecebra darentq́; peſſum
In diſcrimina fluctuum profunda.
Illas præteriijt ſagax Vlyſſes
Ceratis comitum auribus, dediſſet
Seſe malo ubi nautico ligandum.
Salſis Oceani Albion in undis
Et ponto undique cincta beluoſo
Felix inſula, prorſus at remota
Orbis corpore ab integro uniuerſi,
Noſtro tempore treis tulit puellas
Ianam, Margarin elegantem, & Annam

O rtas ſanguine regio puellas,
F ormas conſpicuas uenuſtiore,
S anctis moribus,ingeniq; cultu,&
M uſarum ingenua eruditione.
Q uæ Sirenibus ut pares canore,
E t mulcedine dulcium modorum,
S ic Sirenibus haud pares doloſa
S ubmergentibus arte tranſeuntes
N autas æſtibus æquoris maligni.
H æ quæ carmina funditant,olympi
C oncentum rutili exprimunt,melosq;
Q uod flectunt Genij beatiores
A eterni ante thronum patris ſupremum.
N am laudant numeris ſuis Tonantem
P ræſagus chely ut aurea propheta
R exq; idem pius aſſolebat olim
S ancti nummis entheatus œſtro:
C um prædiceret affutura Chriſti
I ncunabula,uirginisq; partum.
C um nuper Libitina ſuſtuliſſet
H ac ex colluuie orbis inquinati
A d palatia luminoſa cæli
E t ſedes Superûm perenniores
R eginam occiduæ piam Nauarræ,
F ranci Regis & unicam ſorôrem,
O quæ diſticha regiæ hæ puellæ

Digitized by Google

Non tantum decus Angliæ puellæ,
Orbis ſed triplicis ſuiq; ſecli
Fuderunt animos ciente Phæbo?
Chriſto dicere uerius uolebam,
Qui plectra enthea uirginum piarum
Afflatuq; animos ſacro ciebat.
Lydi non melius canunt olores,
Meandri ad uada & Aſiæ paludis,
Non ſymphoniaci chori per artem
Quando gutture mobili remiſcent
Confuſas uario ſonore uoces,
Hæ quàm mellifluæ ſonant puellæ
Parentalia, næniasq; triſtes,
Reginæ ad tumulum recèns ſepultæ.
His ô ſi mea præficis Gelonis
Collaudata foret, Simonidæum
Illis non ego carmen anteferrem.

DE MORTE SAVLIS REGIS & Ionathæ eius filij Carmen Dauidicum paraphraſticωs.

VRBES & agri fundite triſtia
Lamenta, uoces ſydera ad aurea
Efferte, nam ferro cecîdit
Impia gens decus omne Hebræûm.
Gens clara bello procidit arduis
Deuicta fœde montibus. obſecro

Non

N on compitis hæc Aſcălonis,
N éue Gethi uaga fama perfer.
N e tanta clades excitet hoſtium
L ætas puellas ad choreas leues,
T erræ Paleſtinæ iuuentus
N e tumeat, Dominumq́; temnat.
N ec ros nec imber lapſus ab äeræ
H umectet herbas, omine Gelboe
O triſtis æternum ſiniſtro,
G ramina nec tua inundet humor.
I ucunda uitis collibus haud tuis
P ubeſcat unquam, granifera haud ſeges
F laueſcat aruis in profanis,
L uxurient neque fronde oliuæ.
H îc heu relictis non bene parmulis
F uſa & fugata eſt Iſacidûm manus,
H îc militum uirtus piorum
M arte cadit ſuperata diro.
H îc Dux cruento in puluere corruit,
T errăq́; mento turpiter attigit
P roſtratus è multis ut unus,
N ec miſerum diadema texit.
C um ſæua obiret prælia Ionathas
E ius ſagitta haud exijt irrita,
S agitta uelox, fortiumq́;
S anguine ſueta uirûm rubere.

Non hoſtis unquam uel pede uel fero
Congreſſus acri ſe tulit obuium
Impune, cum Saules rotaret
Fulmineum fremebundus enſem.
Saules parens, & ſtrenue Ionatha
Saulis parentis conſpicuum decus,
Vis dura non mortis diremit
Quos amor unanimos ligabat:
Vobis duobus non leo fortior
Qui errat Libyſſis uallibus infremens,
Regina non uobis uolucrum
Ocyor in trepidas columbas.
Vos ô decoræ Coccina uirgines
Quas induebat ueſtis, & aurea,
Rex quas & ornabat monili
Gemmifero, niueisq; baccis:
Regi miſellæ iam lachrymas date, &
Lamenta ueſtro, triſtibus omnia
Iam tecta crebreſcant querelis,
Compoſitum lacerate crinem.
Vt militum uis fracta ferocium
Martis cruento concidit æquore!
Vt Ionatha fortis iaces, heu
Montibus in patrijs peremptus!
Effundo mœrens has tibi lachrymas
O luce chara dulcior: ô meis

D ilecte frater plus ocellis,
V iſceribus mihi fixe in imis,
H is in medullis condite Ionatha,
D ilecte quantum non ſpecioſam amans
A cer puellam, non parentes
Q uam in ſenio genuere natam.
V t militum uis fracta ferocium
M artis cruento concidit æquore!
V t Ionathas cum bellicoſo
M ontibus hiſce iacet parente!

AD STEPHANVM Cornificium.

QVID tu Cornifici licenter audes
H as noſtri ſtudij remiſsiones
H oc eſt uerſiculos leuesq; nugas
L ingua carpere liuidus dicaci?
I dq; hoc nomine quòd Gelonin ipſam
T æda legitima mihi dicatam,
E t raptam modò ſæuiente Parca,
A d cælum numeris uocem minutis?
Q uid ſi Laida, Lesbiam, Corinnam,
B arinen, Glyceren, Chloën, Neæram,
S excentasq; alias in ore uatum
C rebras nobilium canam? fatebor
T um me Cornifici redarguendum,
E t uatem meretricium impetendum.

C aſtos coniugij at celebro amores,
E t quos lege Deus benigniore
H umanum genus ut ſuperſtes eſſet,
S iue urgente magis neceſſitate
N aturæ in uenerem nimis ruentis,
S anciuit prius, ac licere iuſſit.
N ec uiuam modò, mortuam at ſubinde
I ſtis næniolis Gelonin orno.
S uffragaberis hanc (puto) canenti,
N ec tam manibus inuidebis eius
R ite compoſitisq; conditisq;,
H ac ut laude neges fuiſſe dignam.

Finis libri ſecundi.

Digitized by Google

SAMONII MACRINI IVLIODUNEN. Cubicularij Regij Næniarū liber tertius, de Gelonide Borſala uxore cariſs. nuper defuncta: Ad Abellium Fontanum Canonicum Pictauien. eiuſdem Gelonidis Patruelem.

TRiſtis & inuitus Fontane hæc carmina cōdo,
Me tamen inuitum condere cogit amor.
Cogit amor, caramq; iubet deflere Gelonin,
Funere quam crudo merſit auara dies:
Hactenus ut de qua ſcripſiſſem læta tenore
Continuo, mœſtos perſequar inde modos.
Vſura illa quidem longæ digniſſima uitæ
Si matronarum fortè ſit ulla, fuit.
Viſum aliter Superis, æui feruentis in æſtu
Deprenſam, & media qui rapuere uia.
A teneris eius uitam ſi texere cunis
Me iuuet extremum mortis ad uſque diem.
Exempla inueniam memorāda, & laude uehēda
Plurima, ſeu uirgo, ſiue ea nupta fuit.
Vita quaterdenos eius modò ducta per annos:
Viginti ex illis tæda duosq; tulit.
Biſſeno partu facta eſt inſignis, in illo
Fœminei ſexus quinque fuere grege.

Sex adiere polos, ubi cum genitrice quieſcunt,
Solantur mœſti tædia ſexq́; patris.
Atque repræſentant matrem propiore figura,
Quàm mihi ſi Pario marmore ſculpta foret:
Vel Coi ſi docta manus pinxiſſet Apellis,
Eſſet Lyſippi ſiue Myronis opus.
Cætera quid referam plane tibi cognita, Abelli,
Eius germanus qui patruelis eras?
Qua pietate tenes, quibus inclyta moribus eſſet,
Quámque uereretur relligioſa Deum.
In ſeruatorem quantà & fiducia Chriſtum
In cruce perpeſſum fata cruenta, fuit.
Tu ſupremo aderas ſolator tempore, & unà
Ille ſenatorum ex ordine Fabritius.
Queis immortales grates ago nempe duobus,
Veſtra erexiſtis uoce quòd inualidam.
Inualidam membris, uiguit nã pectore ſemper,
Tormenta & lethi fortiter ipſa tulit,
Extremæ donec fieret iam proxima metæ,
Pallentiq́; animam redderet ore Deo.
Illa precor felix æterna in pace quieſcat,
Cælituum ſanctis addita ſitq́; choris.

DE MORBO GELONIDIS
inſanabili.

TRES medici ægrotam ſanare Gelonida tẽtãt,
Aſpiret ſupero mitis ab axe Deus.

Ni fauor afflarit diuina protinus aura
Contuſis herbis quod medicamen habent:
Incaſſum fient conatibus omnia uanis,
Irritus in uentos ibit & ipſe labor.
Socrum igitur rapida male habentē febre Simonis
Qui ſolo iuſſu præſtitit incolumem:
Quod medici tentant clementi lumine cernat,
Optatamq; tibi mox ferat, uxor, opem.
Solo in eo ſpes eſt, ſanabunt pharmaca non te,
Sed neque Galcherius, Cottarus, Herbulius.
Priſcorum medicus neque Pæon ipſe Deorum,
Nec cuius ſuccis Virbius Hippolytus.
Ni Deus affuerit uireſq; infuderit herbis
Quid, rogo, dictâmus quid panacæa iuuent?
Numine freta hauri quæ potio cumq; parata,
Nil (mihi crede) malum mortiferúm ue bibes.
Firmat Iöannes ſumpto mea dicta ueneno,
Quo periere alij, læſus at ipſe nihil.

DE EADEM AEGROTANTE.

HACTENVS immodice nobis dilecta Gelonis
Prima puellarum quando puella fuit:
Dein matronarum princeps ubi iuncta marito
Biſſenoq; parens facta puerperio eſt:
Proh dolor in triſti recubat propè mortua lecto,
Pulmones tuſſi concutiente cauos.

D epaſcente artus & tabe ita nuper honeſtos,
 C ontracta in rugas ut cutis omnis hiet.
A cta tamen miſeræ uix quadrageſima meſſis
 V rget eam ſummum iam trepidare diem.
Affectam abſtulerit ſi præceps Atropos illam,
 S tamina & immiti pollice meſſuerit:
E xtemplo in uaſtam concedā orbatus eremum,
 R orabunt lachrymis graminaq́; uda meis.
V atem flebilibus uincat neque cātibus Orpheus,
 S i functam Eurydicen quærere rurſus amet.
N am qualis blanda uiduatus compare turtur
 F rondibus arboreis nocte dieq́; gemit:
C omplebo querula nemus & loca confraga uoce,
 I rriguo fletus paſcar & imbre mei.
T unc uos Sangelaſi, Bellai, Ronſarte, Salelli,
 E t Cellæ Antoni Cœnobiarcha Sacræ,
C armina de noſtra quàm mœſta Gelonide, quāq;
 L uctiſonum flentes conficietis opus!
T erſi Albi Nemeſis, Tyrrheni Laura Petrarchæ
 N on mage erit doctis nobilitata modis,
Q uàm mea clareſcet rythmis cantata diſertis
 E xors Lethææ ſcita Gelonis aquæ.
I bit in ora uirûm fæcundæ dotibus alui,
 E loquio, & raræ laude pudicitiæ.
V t formam taceā mihi quæ pulcherrima ſemper
 C ontento ſola coniuge uiſa fuit.

D ij tamen auertant crudo ne funere merſa
Materiam tantis præbeat ingenijs.
Sed uiuat potius, natos & ſedula curet,
Atque oculos claudat me moriente meos.
Quandoquidem digna eſt Cumææ æquare Sybyllæ
Secula, quæ Pylius uixit & antè ſenex.
Me uerò iam agitur cui ſexageſimus annus
Vix iactura poteſt eſſe dolenda mori.

AD CHARILAVM FILIVM.

POSTQVAM cõſtiterit te græcis eſſe politum
Litterulis, & quas Romula terra colit,
Ipſe tuo ingratus nunquam Charilaẽ magiſtro
Hanc & ſi ueſtem uendere cogar, ero.
Verùm ſi ſit adhuc uiridi tua meſſis in herba,
Nec dum ea quos fructus ſit paritura ſciam:
Suadeat antè diẽ me quiſnã effundere nummos,
Exiguæ cum ſint quas tribuamus opes?
Eſt germana tibi maturo nubilis æuo,
Et tradenda ſuo non ſine dote uiro:
Vos dormire duo me utrámque uetatis in aurem,
Vos patrem urgetis multa moleſta pati.
Sunt alij fratres teneri magis, eſtq; Camilla
Quæ matris gremio ſarcina grata ſedet.
Hæc ꝑter quid quod male habet Charilaẽ Gelonis,
Quæ ueſtra eſt genitrix, et mihi nupta places?

Aegrotæ conſtant multis medicamina nummis;
 Vt ſileam impenſas totius ipſe domus.
Nec rerum ualeant reditus ſine lite mearum
 Percipier, parcam ſumptibus uſque licet.
Hæc te cõmoueãt, ſtimulis hæc acribus inſtẽt,
 Vindicet à curis ut tua cura patrem.
Patrem inquam ſenio qui iam confectus inerti;
 Quæ iuuenis tulerit pondera, ferre nequit.

AD GELONIDEM IAM defunctam.

CVR te deſerui, cum tam uicina ſopori
 Eſſes perpetuo, cara Gelonĩ uiro?
Hæc mihi præduras memoresq; abſentia noctes
 Excuſanda parum perq; odioſa feret.
Donec enim uiuam, me iugiter ipſe dolebo
 Abs te ſemotum quo morerere die.
Conueniens fuerat cum uixiſſemus amanter,
 Turbaſſet noſtrum nulla querela torum:
Cum me diligeres plus quàm matrona maritum
 Sueuit, diligerem te quoque lege pari:
Mutuus eſſet amor totum hic diſperſus in orbem
 Carmine conſortis caſta Gelonĩ tui:
Conueniens fuerat inquam ut ſuprema uiderem
 Tempora ad æternam te redeunte domum.
Haurirem ſanctos monitus, diuinaq; uerba,
 Quæ fata extremo es mortis in articulo.

Nam

Nã tunc noſſe datũ eſt quo proſequerere Tonãtẽ
 Affectu, quanta ſuſpiceréſque fide.
Hæc mihi certa tuæ ſunt argumenta ſalutis,
 Cum magnis & te degere Cælitibus.
Qui uiuit ueluti uixti inculpata Geloni,
 Non bene non poterit tandẽ aliquando mori.
At mihi ſeiuncto rapuerunt inuida fata
 Te iuuenem, morum ſed ratione ſenem.
Biſſeno inſignem partu, tantummodo luſtra
 Cùm tibi uix octo clauſa Gelonĩ forent.
Nec miſero licuit ferre oſcula caſta marito,
 Ora tua extremúmque ore fouere meo.
Auguſto quondam coniux ut Liuia fecit,
 Cùm moriens mœſtum diceret ille Vale.
Lumina poſt mortẽ manibus non claudere quiui
 Soluere iuſta tibi quæq́ue iuberet amor.
Tũc aberã infelix, domina et uerſabar in aula,
 Fata reformidans hæc lachrymoſa nihil.
Vt nil eſt homini tutum! cùm gaudia captas,
 Res tibi luctificas ſors inopina parat.
At tu nupta alto ſeu degis in æthere felix,
 (Vita quod ut credam puriter acta facit,)
Addita ſeu caſtis meritò comes Heroinis,
 Vatum & laurigeros inter honora choros:
Elyſij gaudes nemoris conualle uirenti,
 Et niuea texis florea ſerta manu:

Flaminiumq́;

Flaminiumq; uides, quem mors hoc flebilis anno
 Antè rapit paucos quàm moriare dies.
Syncerũ, Strozasq; duos, & Thraca Marullum,
 Et cui fleta pijs nupta Ariadna modis.
Viue memor noſtri cariſsima uiue Geloni,
 Letheis ea nec cura aboleſcat aquis.
Nam tibi coniugij ſocij per uincula iuro,
 Vincula non ullo diſſocianda modo:
(Cuncta licet dicant diſſolui morte rapaci,
 Pactam interq; duos non remanere fidem:)
Me fore nupta tui memorẽ dũ hoc aëre ueſcar,
 Mutabit primam nec noua tæda facem.

CHARILAVS
matrem alloquitur.

IMPEDIOR luctu te quominus optima mater
 Verſibus ut merita es ſydera ad alta feram.
Quid tibi defunctæ uita, membriſq; ſolutæ,
 Ereptæ & natis triſtibus ante diem,
Conueniens tantis benefactis reddere poſsim,
 Hinc tibi propitium ni precer eſſe Deum?
Menſibus ipſa nouem multo ſudore tuliſti
 Me tenerum, in partu pœna dolórque fui.
Anxia nutrici poſt hæc me tradis alendum,
 Cúmque æuo creuit ſumptus & ipſe meo.
Bis quater acta tibi quinquẽnis Olympias, atram
 In te coniecit cum fera parca manum.

Nos

N os pater excepit luctu ſenióque grauatus,
A nxiferisq; æger ſollicitudinibus.
S ufficere heu rebus priuatis cogitur impar,
A mborúmque grauem ſolus obire uicem.
N os ſenis aſpicimus ſuſpiria propter humatam
V xorem attoniti, triſtis, egentis ope.
E ſſe nec auxilio teneris his poſſumus annis
V irium adhuc inopes inualidiq;, patri.
F icta tui non eſt, genitrix, querimonia nati,
H anc minus ah ueram certe equidē eſſe uelim.

AD NIC. PRATENSEM
libell. ſuppl. in Regia magiſtrum.

D ET mihi tam longam diuina potentia uitam,
C uius in æterna ſunt ſita cuncta manu:
V t ualeam coràm tibi re ipſa oſtendere demum,
E t non obſcuris ſignificare notis:
P roſequar affectu te uir clariſſime quanto,
A tque animo quàm ſis intimus ipſe meo.
N on ita dilexit Pylades Phocæus Oreſtem,
N on ita magnanimum Theſea Pirithous.
N ec qui contempta Siculi feritate tyranni
Pro condiſcipulo uas tulit eſſe ſuo.
O mniū amicitias licet æquem affectibus omnes.
N on æquem confers quæ benefacta tamen,
T u reddis uacuum à curis, ſolaris & orbum
Coniuge me, domui reſtituisq; meæ.

L ingua ſubareſcens mea faucibus hæreat ipſis
A uxilij quoties immemor huius ero.
Q uô fit compedibus ruptis ut principe ab urbe
S equana quam bifida flexilis intrat aqua:
A d mœſtos redeam, amiſſa rectrice, penates,
N atorum attonito proſpiciámque gregi.

AD IO. AVRATVM
Lemouicem Poëtam eximium.

O QVI Dyrcæo modularis carmina plectro
A urate & niueum pollice tangis ebur:
I lle tibi à paucis notus Salmonius annis,
S ed duratura iunctus amicitia:
(Q uippe ſimul Phœbi myſtæ bacchamur ad aras,
Pronaq; Hyätæis ora rigamus aquis:)
I mmatura orat defunctam ut morte Gelonin
A urea Pindarico pectine ad aſtra uoces:
E iuſdemq; uetes deleri funere famam,
P erpetuare tuis quam potes ipſe modis.
N on olor ille tuus tantummodo cantat agonas
E lidis, athletis partá ue dona ſacris:
E xtincto interdum ſolatur coniuge nuptam,
C aſura & nullo dat monumenta ſitu.
T e quoque ut eripias à Lethes amne Gelonin
E ius uir ſupplex (quando ea digna) rogo.

AD GELONIDEM.

CARA mihi imprimis, et ſẽper amabilis uxor,
O uox, ô nomen dulce Geloni mihi.
Siccine mœrẽtem Macrinũ abſtracta relinquis,
Aufugis à noſtris ſiccine luminibus!
Quæ blandis dabit alloquijs ſolatia poſthac,
Decipiet longos comis & ore dies?
Quæ noſtro inijciet candentia brachia collo,
Et figet preßis labra uenuſta labris?
Mors ſociam lecti rapuit, menſæq; ſodalem,
Conſortem uitæ, participémque ioci.
Aetherea (credo) felix lætaris in aula,
Et ſecura mei nectar in axe bibis.
Nectar & ambroſiam Genijs coniuncta beatis,
Quæ uitæ integritas quæ tua firma fides.
Elyſia uel nunc forſan ſpatiaris in umbra,
Regum matronis proxima nobilibus.
Et pedibus ducis choreas, & carmina fundis,
Atq; æterna pia numina uoce uocas.
Natorúm ne oblita, tui ne oblita mariti,
Vitam ubicunque agitas, eſſe Geloni potes?
Ipſe dies miſer & totas ex ordine noctes
Aßiduis duco flebilis in lachrymis.
Penè duos unà & uiginti uiximus annos,
Incidit & noſtro nulla querela toro.

Tempora coniugij noſtri ſine felle fluebant
Omnia, & Hyblæo tincta fuere fauo.
Pignora bis caro peperiſti ſena Macrino,
Pars habitat tecum, parsq́; ſuperſtes agit.
Sex præceſſerunt ad cæli cærula matrem,
Gaudia ſex mihi dant qualiacunque ſeni.
Quos tamen ingenuè ut fatear non cernere, ſiccis
Colloquio aut poſſum participare genis.
Matris in illorum facie obuerſatur imago,
Grataque triſtitiæ ſunt alimenta meæ.
Sex præſertim annos tantummodo nata Camilla,
Maternam ore ſuo condita ad effigiem.
Sic ut reſpuerit dici Salmonia ſemper,
Borſála ſed dici nomine matris amet.
Glaucis illa oculis, & fuſis murice malis,
Et pulchro auricomi flore capillitij,
Staturæ breuiore modo, ſermone diſerto,
Et geſtu, & filo corporis Hercle tua eſt.
A uultu dici tuus eſſe Theophilus, ipſa
Et lepida linguæ garrulitate poteſt:
Quam tamen ubertim condit prudentia præcox,
Ingeniúmque ſagax, quod genitricis habet.
Patrē Timotheus patrem Charilaus ad unguem
Effingunt menſu corporis atque ſtatu.
Suſannam Mariamq́;, hæc nubilis, illa marita eſt,
Ex æquo eſſe meas contigit, eſſe tuas.

Hæc

Hæc obliuiſci ualeas cariſſima coniux,
Tam fidæ inter nos nec meminiſſe facis?
Non puto, ſis quanuis æternis addita Diuûm
Cœtibus, & ſupera in luce perennis agas.
An uetat omnipotẽs genitor meminiſſe tuorum,
Téque ſuo totam deſtinat obſequio?
Deſtinet obſecro, quando parere Tonanti,
Regnare, æthereis delicijsq́; frui eſt.
Cum prole interea mœſtus ſuſpiria ducam,
Imbre per humentes uſque cadente genas.
Abſentémque meam ſine fine Gelonida flebo,
Turtur ut amiſſa compare triſtis amat.
Vere ut purpureo frondentibus abdita ſyluis
Concinit extinctum Daulias ales Ithyn.
Vis dicam uerum? facis hinc ſublata Geloni,
Exoptem ut mergi funere, téque ſequi.

AD MICH. QVELINVM Senatorem Pariſien.

TEMPOra iuſtitij iã ſunt Queline propinqua,
Queis ſolet indici litibus alta quies.
Deciſa eſt generi nec controuerſia noſtri,
Ipſa tamen facilis ſitq́; parata licet.
Ex animo & uerè tibi ſi Macrinus amicus,
Ne precor in longas lis eat iſta moras.
Nil niſi legitimum nimirum ac poſcimus æquum,
Ignotis & quod tu dare ſæpe ſoles.

P romiſſis ut ſtes iterúmque iterúmq; rogamus,
 S ola moræ hæc quoniam lis propè cauſa meæ.
F ac Queline abeam, tumuloq; Gelonida cõdam,
 Q uam mihi mors uetulo meſſuit ante diem.
I lla fuit rari mulier (mihi crede) pudoris,
 N ec tam præcipiti funere digna premi.
C ælicolæ ſtatuêre aliter, factámque coruſco
 V exerunt curru ſydera ad alta Deam.
N ubila ut Helias quondam per inania pernix
 C larum flammiferis æthera ſcandit equis.
N e cumules ſurdus noſtrum oro dolore dolorem,
 O rbato reddas nóſque aliquando lari.
S ic cum pignoribus ualeas, & coniuge dulci,
 I n ueſtra uideas lugubre nilq; domo:
Q uam quoties intro, uideor mea regna uidere,
 E t nuptæ ante oculos adſtat imago meæ.
Q uàm ſæpe ah dixi, quid me mellita Geloni
 L inquis, oportuerat quem tamen antè mori?
I llis uiſum aliter, quorum ſub numine uita eſt
 N oſtra, nec ulla homini fas ratione queri

AD GELONIDEM.

D E S E R Eres ut me iuſſit Deus, optima cõpar,
 P ars deſyderij ſumma Geloni mei.
D eſereres matrem, natos, triſtemq; ſororem:
 A mplius his uelles nec remanere locis.

Fauſta

Fauſta tibi (fateor) facta eſt mutatio rerum,
Terra tuis nec ſat moribus apta fuit.
Non natale ſolum, non incunabula nota
Virtutis norant facta decora tuæ.
Proinde Deus uoluit cælo te præpete biga
Efferri, ut fidei congrua dona feras.
Corpore adhuc uiuēs, membriſq; onerata caducis,
Spirabas toto pectoris igne Deum.
Quem ſponſum tandem felici ſorte ſecuta,
Iugiter æthereo perfrueris thalamo.
Nos tamen interdum placidis nos reſpice ocellis,
Continuas abſens quos agis in lachrymas.
Et ſolare uirum flentem noctéſque diéſque,
Deleni notis ſaltem & imaginibus.
Manibus iſta pijs patet orbita, Proteſilaum
Sic olim aſpexit Laodamia ſuum.
Terribili non tu deſcendes pallida uultu,
Intrabis ſolitam nec grauis umbra domum.
Sed qualis ſummi patris ante ſedilia fulges,
Adſtabis niuea candidula in tunica.
Mœrorémque tuis uerbis ſolabere noſtrum,
Ni penitus tota mente tibi exciderim.
At cur exciderem, cum te plus ſemper amarim
Quàm natos, quàm qui me genuere, meos?
O mihi ſi liceat tantum ſperare, Geloni,
Mecum ut ames fari, huc more & adire tuo!

Ceruicem amplecti blandis effuſa lacertis,
Oſcula & in longam figere caſta moram!
Ah non ſum dignus poſthac te tangere Diuam,
Admiſſam ſancto Cælicolúmque choro.
Delicias amens mihi uota & inania fingo,
Atque ardore tui noſter ineptit amor.
Axe mane potius cotemplatura Tonantem,
Afflictæq; domus te meminiſſe iuuet.
Ceu ratis amiſſo quæ fluctuat orba magiſtro,
Quam ſibi & imploret turbida neſcit opem.
Tecum igitur poſthac non fabor amata Geloni,
Nec iam deinde tuo perfruar alloquio?
Me miſerum, qui tam dulci ſolamine priuer,
Nec conſueta mihi nomina uoce uocem.
Ora nec aſpiciam mœſtã hãc hilarantia frontẽ,
Quæque ſerenabant nubila corda uiri.
Sed cur inuideo tantis ſucceſſibus? aula
Cùm ſupera degas, ſuſpiciasq; Deum?
Hoc eſt nũpta ſuis nimis intabeſcere damnis,
Vix frenare animi uota ſed ipſa queam.
Et rapiunt triſtes mentem in dementia curæ
Somnia, quid deceat non uidet æger amor.

AD GILLERMVM DV-
manium Dominæ à libell. ſupp.

TEMPORE credebã minui mihi poſſe dolorẽ,
Coniugis ex obitu quo miſerè afficior:
Augeſcit tamen augeſcit noctúque diúque,
Diminui longa nec potis ipſe mora.
Hæret uiſceribus noſtris infixa Gelonis,
Triſti animo impreſſa fletur adempta nota.
Proin deſyderium hoc ſi qua potes arte leuare,
Fac, Gillerme, tuam ſentiat æger opem:
Aeger et afflictus tibi cognitus ungue Macrinus
De tenero, impenſe quem (niſi fallor) amas.
Scin quæ triſtitiæ iſtius ſolatia quæram?
Extincta quæ Thrax quæſyt Eurydice.
Carminibus dîam cælo regnare Gelonin
Nam refero, uitæ quæ fuit integritas.
Quæq; fides ipſi in Chriſtũ Dominũq; Deumq́;,
Per quem cultorum ſpes ſtabilita uiget.
Adde quòd affectu quo functã proſequor, illam
Ad cælum ſcriptis cogito ferre modis.
O mihi ſit Tulli facundia, uena Maronis,
Dum natam ille gemit, Cæſaris hicq; necem.

DE GELONIDE.

COELITIbus uiſum eſt ut cara uxore carerẽ,
Quæ mihi magnarum ſola erat inſtar opum.
Viginti atque duos cum qua egi ſuauiter annos,
Sunt totidem uiſi qui tamen eſſe dies.

Nunc quoniã exhauſtã diuturna tabe, ſepultãq;
  In patrio texit trux Libitina ſolo:
Cur remeare uelim mœrens & flebilis illuc,
  Admonitu luctus & renouare meos?
Secedam in denſas ubi nulla frequentia ſyluas,
  Qua rara humano ſit uia trita pede.
Alnorum me teſqua Vadi, me Braïus amnis,
  Agreſtum teneant me latebræ Dryadum.
Solus agens illic, luciſq; inglorius atris,
  Aſpergam uſque meos imbre fluente ſinus.
Atque ablata mihi plorabo Gelonidis ora,
  Mortis & implacidæ de feritate querar.
Vt mihi quæ iuuenem medio interceperit æuo
  Vxorem nona uitæ in Olympiade.
Talis Biſtonij rapidas ad Strymonis undas
  Conſortem uates fleuerat antè ſuam.
Conſortem, colubri ſæuo quæ ſaucia morſu
  Pallentes adijt lumine caſſa Deos.
Te non Lethææ retinent obliuia ripæ,
  Te neque fert cymba portitor ille ſenex.
Exutam at membris puro & candore nitentem
  Aetheris accepit regia clara animam.
Gaudeat ut felix omni immortaliter æuo,
  Atque æternarum dote beetur opum.
Addita matronis quæ ſuſpexere maritos,
  Fulſere & ſanctæ luce pudicitiæ.

Etrexere

E t rexere domum caſtam & communia tædæ
P ignora, curantes corpora & ingenia.
T alibus in rutilo cælo coniuncta Geloni,
Aeternum celebras tu ſine fine Deum.
H æc mecũ meditans nemorũ nigrãtibus umbris,
L ætitiæ mixtis infremo triſtitijs.
N ec potis eſt noſtrum fiducia certa dolorem
T ollere, quin lachrymæ mœſta per ora cadant.
F elicem non te credam quin eſſe Geloni,
S telligeri admiſſam conciliόque poli.
S ed quod te caream, nec conſpicer amplius illa
O ra tot eximijs oblĩta delicijs.
N ec fruar alloquio, poteras quo uincere tigres
I ndomitas, lapides rupe mouere ſua.
H is deſiderijs hoc & confectus inani
A eſtu, iniucundos triſtor abire dies.
E xcutere & preſſo nequeo de pectore tantum
Mœrorem, aſſidue moliar ipſe licet.
N imirum ille tui ſic uiſcera adactus ad ima
V t nullo euelli tempore poſſit amor.
N on ſi uel Tityi, uel ſi inſatiata Promethei
H oc iecur immiti uulnere tundat auis.
L onga uel epotem taciturnæ obliuia Lethes,
V itæ obliuiſcar, dĩa Gelonĩ, tuæ.
V mbrum teſtis ero dixiſſe haud uana poëtam,
T raijcit & fati littora fidus amor.

DE FVNERE GELONIDIS.

PASSERis extincti docto mors fleta Catullo,
Qui tibi plus oculis Leſbia carus erat.
Funus Acidaliæ celebrauit Stella columbæ,
Quæ Violantillæ coniugis eſſet amor.
Non mihi plorandus paſſer, mitis ue columba,
Pſittacus, aut dominæ fida catella comes.
Has etenim nugas mea nil mirata Gelonis,
Tranſibat nullos abſque labore dies.
Nunc operam tenui dabat indefeſſa Mineruæ,
Ancillas inter nebat & ipſa ſuas;
Altilibus ſeſe nunc exercebat alendis,
Nunc informandis ſedula pignoribus.
Artibus hiſce domus paulatim creuit et aucta eſt,
Et non ſpernendas accumulauit opes.
Solenni illa die Pæanas dicere Chriſto,
Quodq́; pius Dauid compoſuiſſet opus:
Inter & eſſe ſacro, ſuggeſtu audire docentes,
Aut Domino pura fundere mente preces.
Non ceſſatricem lux ulla, & uidit inertem,
Quam pax in longa nunc requiete fouet.
Pax fouet, atq; utinā foueat ſuper aſtra receptā,
Adſcriptam æternis ordinibúsque Deûm.
Mors memorāda mihi hæc, nō paſſeris atq; colū-(bæ,
Stellanti hæc cælo laude ferenda quies.

Illuſtrat

I lluſtrat quam etiam celebris matrona potensq;
E dita propter aquas Sequana lente tuas.
Q uippe ait: extinctã Macrini haud crede Gelo-
Semper uicturã nam polus altus habet. (nin,
I s Macrinus enim eſt qui cõiugis auſpice Muſa
N omen, & æternet caſtam utriuſque facem.
E rgo pio ſtudio nunquam eſt moritura Gelonis,
V iuet & illa polo, uiuet & illa ſolo.
V xori elogium hoc Morelli Antonia noſtræ
Iure bono, inſigni iudicióque dedit.
P ermulti quoque idem teſtantur carmine uates,
D efunctam mœſta qui cecinere lyra.
A uratus Lemõuix quos & Bellaïus inter
A ndegauus primas, candide lector, habent.
M ellinum ijs utinã Ronſartumq; addere poſſem,
A tq; elego celebrem pectine Borbonium.
T unc aberant, alijs & agebant urbibus omnes,
N uptam obijſſe diem cum uaga fama tulit.
V iueret hoc ſi etiam Germanus Brixius æuo,
S cribere qui tumulis carmina promptus erat:
S i Iouianus item quo uate Neapolis effert
S e, licet hunc tellus uendicet Vmbra ſuum:
A mbo ſepulchrali decoraſſent marmora uerſu,
I mpoſita quæ te mole Geloni tegunt.
Q uippe merebaris matronæ danda pudicæ
P ræmia, ut hoc hominum nomen in ore foret.

Non te Flaminius, non Actius ipſe taceret,
Non gemini Stroʒæ, Vida, Fracaſtorius.
Nec qui immortales animos docet eſſe, reiſq;
Propoſita ob noxas Tartara ſpiritibus.
Nec Paulus Iouius magnorum uita pedeſtri,
Cui nunc Heroum ſcribitur hiſtoria.
Omnes ij notis facerent uirtutibus eſſes
Exemplar ſexus nobile fœminei.
Inſignem ueherent & laudibus Heröinen,
Ac docto aſſererent carmine Semideam.
Qualis apud Graios Admeti eſt uxor, & auſa
Iphias in medios coniugis ire rogos.
Opperiens & quæ per bina decennia Vlyſſem
Manſerat in caſta Penelopæa domo.

AD IO. AVRATVM.

ERGO adeò inclemens & inexorabilis, ut non
Macrini precibus commoueare tui?
Vlla nec effundas lamenta Gelonidis umbris,
Dircæo nec eam carmine ad aſtra feras?
Hæccine amicitiæ ſunt argumenta fidelis,
Præconi háncque tuo fers ſtudioſus opem?
Iuſſiſſes ſi me fuſcos contendere ad Indos,
Taprobanem celeri ſi uel adire rate:
Si Tanaim Scythicum, latáſque Boriſtenis undas
Vel iuga Caucaſeï montis operta niue:

Illa

Digitized by Google

Illa Aurate tuo loca nomine ſponte petiſſem,
Si quod fortè aliud maius & eſſet iter.
Et lugubre negas dulci de coniuge carmen,
Quam uati rapuit mors uiolenta ſeni?
Haud ita fecerunt Bellaius atque Beraldus,
Poſcenti numeros promptus uterque dedit.
Laudibus & cælo uexere Gelonida miris,
Ac ſtellam ſtellis inſeruere nouam.
Neſcis quod facinus facias, ſæuiſsime, neſcis,
Oceani quod non lauerit unda uagi.
Vltum hanc duritiam quid ſi uelit ire Gelonis,
Indigetes inter iam Dea facta potens?
Auferre an potuit Siculo olim lumina uati
Tyndaris, inferior noſtra Gelonis erit?
An Phœbi incinctæq; parens Latona Dianæ
Vincet eam quæ bis pignora ſena tulit?
Plus poterit turpis matrona mœcha pudica
Inachis, ad Nili flumina facta Dea?
In ceruum Dictinna irato Acteona uultu
Verterit, ut canibus præda cruenta foret,
Impos erit claro iam admiſſa Gelonis Olympo,
Addita felici Cæligenûmq; choro?
Diſpice quid Superi nobis plerumq; minentur,
Ni culti ſint qua relligione decet.
Non, Aurate, colas illã uolo ſtultus & amens,
Matronam meritam ſed uolo laude uehas.

Syncerīs memores & moribus eſſe receptam
Huc, ubi ſunt caſtæ præmia cuique ſua.
Da te oro facilem, collegæ cede, repoſcas
Tale ut me officium nec Deus eſſe ſinat.

AD SVSANNAM FILIAM.

PALLENTIS uiolæ hæc ſi pagina tecta colo-
Luctibus ah noſtris conuenit ille color! (re eſt,
Quādoquidē hic annus rapuit, Suſanna, Gelonin,
Quæ tibi cara parens, cara mihi uxor erat.
Non ſumus at Reges, quos uelet hyanthina ueſtis
Turbarit noſtram cum Libitina domum.
Confiteor, ſed iam Diuorum admiſſa beatis
Reginam ordinibus dîa Gelonis agit.
Signari hanc fuſco ſortem quid oportet amictu,
Quæ niueo potius notificanda foret?
Nos Regum morem tamen hac in parte ſecuti,
Mnemoſynon luctus mittimus ecce tibi.
Si quadret color hic fidis quoque amantibus, atra
Poſt fata uxorem nempe ſuperſtes amo.

AD GELONIAM
Druſillam neptem.

NEPTIS cara meæ Druſilla Gelonidis, atqui
Defunctæ uita quàm prius orta fores:
Si te auia ante ſuam potuiſſet cernere mortem,
Hac illi facie gaudia quanta dares!

Quippe

Quippe uterum cum iam Suſannam ferre uideret,
  Implebant tacitæ pectora lætitiæ.
Quanquam ægrotaret, tamen ipſi cernere natæ
  Spes prægnantis erat poſſe puerperium:
Poſſe fouere ſinu ſeu neptem ſiue nepotem,
  Ante ſepulturæ fata inopina ſuæ.
Id uetuere Dei, & nigris merſere tenebris
  Tam celeri indignā claudere fine dies.
Manibus hæc eius ſaltem ſolatia ſunto,
  Quòd uocitata auiæ nomine neptis erit.
Meq; indente ſacro dicêre Gelonia fonte,
  Tali ut mnemoſyne duret auita nota.
Antè tui fuerat ſimili matertera patris
  Nomine, quam propter gratius eſſe poteſt.
Maiorum eſt ſiquidem proprium ac gētile tuorū,
  In generis necnon tritum utriuſque domo.

AD GELONIDEM.

COTTARVS & Druſus cū tu morerere Geloni,
  Conſolatores atque Brialdus erant.
Prætercam ut myſten qui ſedulus adſtitit uſque,
  In ſancta conſtans quô morerere fide.
Lingua hæc deficiens pallenti protulit ore,
  Chriſte Dei fili tu miſerere mei.
Hanc animam diuina Trias iam ſuſcipe quæſo,
  In commendo tuas quam moritura manus.

His

His uitam dictis exhalas ſine quieto,
Ferreus inuadit frigida membra ſopor.
O felix anima, & cælum intratura coruſcum,
Contemplere iſtic ut ſine ſine Deum.
Eius & aſpectu ter fauſta fruare quaterq́;,
Cum Genijs uiuas perpes & ætherijs.

DE MORTE EIVSDEM.

QVAM prius ad metã uitæ mea nupta ueniret,
Atque emiſſam animam redderet ore pio:
Eſt confeſſa ſuas contrito pectore culpas,
Se peccatricem dixit & eſſe ream.
Sumere non potuit Chriſti uenerabile corpus,
(Tuſsi pulmones uſque agitante cauos.
Os cum proijceret roſeo lita ſputa cruore
Semper, anhelandi nec foret ulla quies.)
Quanuis id cuperet, ſeq́; affirmaret inermem,
Armis contra hoſtes his niſi tecta foret.
Aſt extrema data eſt frigẽtibus unctio membris,
Fuſæ & presbyteri uoce fuere preces.
Iurem illos liquidò, tali qui ſine quierunt
In ſtellis picto iugiter eſſe polo.

EX GRAECO IAC. GOVPYLI *medici.*

QVID tandẽ fruſtra conaris, & omnia Clotho
In genus humanum pernicioſa paras?

Matronam

Matronam infirmã en tenebras demittis in atras,
  In lucem at profert pagina rurſus eam.

AD GELONIDEM.

POST nos te decuit uitam hîc uixiſſe Geloni,
  Fatalem nec adhuc mortis obire uicem:
Cum numeraretur uix quadrageſimus annus
  Geſtandisq; utero fœtibus apta fores.
At mihi cui teritur iam ſexageſima meſſis,
  Languida qui ſenij pondere membra traho:
Immatura nihil potuit mors eſſe uideri,
  Præſertim natis te ſuperante tuis.
Viſum aliter Superis, in quorum numine uita eſt,
  Quiq; ſuo nutu tempora noſtra regunt:
Florentem medij nam te de curſibus æui
  Abripiunt, atque in cæli habitacla uocant.
Illa quies animis tibi ſit quæ æterna parata eſt
  Terreni exutis corporis induuijs.
O ſalue atque uale mulier dilecta marito,
  Delicijs felix & fruere ætherijs.

DE EADEM.

HEV mœrore graui curis & edacibus angunt
  Me miſerum, & uigilem nocte dieq; premunt,
Penè euerſa domus, deſolatiq; penates
  Coniugis interitu flebiliore meæ.

Nam ſeu puniceus terras irrorat Eous,
Solq; recens roſeis lumina uibrat equis:
Illuſtrat ſurgens ſeu ſera crepuſcula ueſper,
Et uehitur biga luna micans niuea:
Cor ſtupet attonitum mœſto mihi, funere raptam
Voce uoco, ſociam ac uſque requiro tori.
Maceror & deſyderio confectus inani,
Et licet amiſſam morte Gelonin amo.

AD IO. BELLAIVM CARD. Ampliſs.

OPPORTVNA tui reditus ſolatia, quando
Noſtra premit nimius pectora Iane dolor.
Tam dilecta mihi quòd ſit defuncta Gelonis,
Ah fultura meæ quæ fuit una domus!
Vna domus fultura meæ, quid demoror ultra
Fata, quid extincta compare uiuere amo?
Ipſa tui niſi me reditus ſpes certa foueret,
Extinctæ cuperem coniugis eſſe comes.
Vitales facis ut ducam minus anxius auras,
Coniuge nec rapta non ſupereſſe uelim.
Tantum Iane ueni, ſoſpesq; reuertere amicis,
Mœſtitiæ cedet portio magna meæ.

EPITAPHIVM GELONIDIS Borſalæ.

HIC iacet immiti fato conſumpta Gelonis,
Delubri ſacro conditur inq; ſolo.

AEquales

Aequales inter matronas nota ſagaci
Ingenio, cultus moribus, ore, fide.
Et miraris adhuc tranſis quicunque uiator
Sublatam eſſe ſui carmine ad aſtra uiri?
Hauſiſſem cineres præſens ſi fortè fuiſſem,
Cum data ſunt rapidis ipſius oſſa rogis.
Atque eſſet puditum uinci me à Caribus, illic
Fertur enim cineres nupta bibiſſe uiri.
Et miro ſumptu memorabile Mauſolæum
Indicium fidei compoſuiſſe ſuæ.

AD GILLERMVM lateranum.

FAMA eſt Borbonium noto ſcripſiſſe ſodali
Clauſiſſe extremum me, Laterane, diem.
Nullum at morte mea qui lætaretur, & eſſe
Permultos noſtram qui doluere uicem.
Gratia ſit Chriſto quòd adhuc hoc tempore uiuã,
Quodq; hominum lætus funere nemo meo eſt.

AD EVNDEM.

VIX hæc finieram, rapuit mors dura Gelonin,
Macrinus potuit uerius án ne mori?
Ergo Borbonius ſagus fuit, eſtq; locutus
Quæ Dodonæo certa lebete magis.
Mortuus in functa nanque eſt uxore Macrinus,
Vita ea quam uiuit mortis & inſtar habet.

AD GELONIDEM.

Vir tuus optabat pro te Macrinus humari,
  Marmoris inſcripti mole premente tegi.
Id rationis erat, ſed fato urgente Geloni
  In medio uitæ deficis ipſa tuæ.
Biſſenam tamen ante obitus enixa propagem,
  Eſſet legitimi teſtis ut inde tori.
Repræſentaret natiua & imagine matrem,
  Leniret curas parsq; relicta meas.
Sex quia ſtellanti tecum lætantur Olympo,
  Solatur mœſtum cætera turba patrem.
Natorum ſed enim non ſunt ſolatia tanti,
  Vt deſyderio liberer ipſe tui.

AD IO. CARD. BELLAIVM.

MACRINVM amiſſa Mecœnas cõiuge triſtẽ,
  Vitæ & ſpernentem munera penè ſuæ,
Aduentus ſaltem reficit tuus, inſolitasq;
  Excitat in mœſto pectore lætitias.
Auguſto augurio accede huc uenerabilis Heros,
  Oris diſcutiens nubila luce tui.
Iam matura Ceres intexit ſpicea ſerta,
  Ponit graniferas & tibi ſponte comas.
Iam ſeſe uariat palmes liuentibus uuis,
  Lenæusq; ſuas colle colorat opes.

O b reditum tanti quid nos feciſſe patroni
A ddeceat, uincent non animata uiros?
Q uàm tua ſit patriæ felix præſentia apertis
V t natura poteſt arguit indicijs.

AD GELONIDEM.

EX animo & uere mihi ſemper amata Geloni,
E x quo nos feſtus conciliauit Hymen:
E s moriens aliqua morientem ex parte ſecuta
C hriſtum, extrema tibi potio quando data eſt.
R eſpuis, eſſe opus hinc potu non amplius ullo
S ignificans, ſolùm quæris anhela Deum.
E t medicum, adſtantesq; rogas ut copia fiat
M ente recordandi ſummum animoq; patrem,
C onſenſu unanimi præſentes utq; precentur
D elictis illum propitium eſſe tuis,
H æc tibi linquendæ ſunt uerba nouiſsima uitæ,
E xhalas dum animam collabefacta piam.
O utinam ſuprema mihi cum uenerit hora,
T am ſancto liceat claudere fine diem.

EX GRAECO FRANCISCI Beraldi, de eadem.

NON tantum Eurydicen defleuit Thracius Orpheus
C onſortem ſocij legitimam thalami:
C um mulſit manes, & inexorabile fatum,
I nſolitum ipſa umbris quò remearet iter:

E reptam quantum nimis heu citò, dîa Geloni,
T e lamentatur uir pius ille tuus.
I am uerò ad ſuperos, ſi Thrax reuocatus ab Orco
M acrini luctus cerneret aſsiduos:
C oniugis Hercle ſuæ oblitus, proprijq; doloris,
I pſe gemat fatum triſte Geloni tuum.

AD CARD. BELLAIVM.

HAESERIT ipſa licet mẽtiq; & ſenſibus imis
L audati conſors grata placenſq; tori:
L ongæ & materiem dederit defuncta querelæ,
P arcarumq; auida ſic mihi rapta manu:
A duentu iſta tuo tamen infortunia lenis,
T riſtitiæ multum demis & ipſe meæ.
T e præſente queam nullos horreſcere caſus,
P ro nihilo cæcæ ducere uimq; Deæ.
M agna ego promitto, & quæ ſit præſtare laboris,
R obore penè animi deficiente mei.
F ortunæ non eſt modò uis hæc aſpera, maior
M aior, Iane, Deus uulnera tanta facit.
P ro delictorum & plectit me mole meorum,
V ecta aſtris qua non coniuge dignus eram.

AD GELONIDEM.

TV mihi dicebas coniux mellìta Geloni,
C um ſocia mecum lege ſuperſtes eras:

Mi

Mi uir, tempus erit me abſentem quãdo requires;
Anxius interitum flebis & uſque meum.
Quippe quis inſtituet dulces communia natos
Pignora, & exiguam ſedulitate domum?
Immoreris ſtudijs, Muſisq; aſſuetus amœnis
Priuatæ uixti neſcius antè rei.
Hæc mihi promebas præſaga oracula uoce,
Quæ nunc ſerò nimis uera fuiſſe queror.
Ah queror, & memini, nequicquã teq; requiro;
Diripiunt celeres irrita uota noti.
Viuito at æternum felix, dilecta Geloni,
Addita Cælicolis & memor eſto mei.
Eſto mei in Superis memor ô chariſsima coniux;
Quippe tui donec uixero ſemper ero.

AD GELONIDEM.

VNA poëtarum tibi ſe conferre, Geloni,
Ex ijs antè illi quas cecinere, poteſt.
Quænam ea? Pontani coniux Ariadna, uenuſtis
Carminibus docti cognita facta uiri.
Priuatæ cuſtos ſtudioſa reiq; domusq;,
Legitimis necnon clara puerperijs.
Sordeſcunt omnes aliæ, quia defuit illud
Quo cõmendatur Dijs quoq; ſanctus Hymen.
Sãctus Hymẽ, quõdãq; tibi Rex Chriſte probatus,
Poſſe tori dum omnes cælebis eſſe negas:

A ſummo niſi fortè datum ſit numine, cuius
Candida uirginitas continuetur ope.
Laudibus his igitur linguaq; animoq; fauete,
Dignatus ſacra quos face caſtus amor.
Cætera ſecedant à noſtris turba libellis,
Naſonis libros proſtibulusq; legant.

AD EANDEM.

NESCIO quã ſi Flaminius cantauit Hyellam,
Quæ paſtrix ouium, quæ caprimulga fuit:
Gaudia quæ Veneris dedit impermiſſa poëtæ,
Nec ceſto atque ſtola cincta Hymenæe tua:
Quid ni te numeris celebrem dilecta Geloni,
Et reſona tollam ſydera ad alta lyra?
Vt uentura tuas uirtutes noſcitet ætas,
Matronasq; inter uix te habuiſſe parem:
Antiquis dignam quam Pieris Heroinis
Macrini æquaret triſtis & orba tui.
Agreſti te etenim tanto præponit Hyellæ,
Ipſe Italo quanto eſt Flaminio inferior.

AD CARLOTTAM ANALdeam Gelonidis matrem.

LONGA ætas Hecubæ dedit ut, Carlotta, uideret
Orba uiro & natis multa dolenda ſibi.
Ilion incenſam Graio uictore, peremptum
Crudeli Hectoriden Aſtyanacta nece.

T u frigente uides etiam iam fracta ſenecta
A lterius natæ fata gemenda tuæ.
S ex antè extuleras gemino cum coniuge, ſexus
F œminei ex queis tres, tresq́; fuere mares.
I am tot uulneribus funeſtis ſaucia mater
I n lachrymis noctem triſtis agisq́; diem.
V xoremq́; meam luges mœrore recenti
E x tibi quæ natis una duabus erat.
C ontentæ ſint hac Parcæ Carlotta rapina,
A tque tuis longum te ſupereſſe uelint:
V t quo more ſoles neptes moderere nepotesq́;
E t fato quàm Hecube proſperiore regas.

AD IO. BRIALDVM IVRID. *Iuliodunen.*

PRAESTO aderas mea cū deceſſit amabilis u-
S olatorem ægræ teq́; Brialde dabas. (xor,
E xpiraturæ conſtantia quanta fuiſſet
V idiſti, quæ ſpes de Dominoq́; foret.
S is mihi ut abſenti Proculus uel Iulius ille
R omuleam in cælum qui uidet ire animam.
I d credat quod quiſque uolet, mea opinio certa eſt
V xorem æthereo uiuere in axe meam.

AD IO. AVRATVM.

IN caſtá ne poteſt uxorius eſſe colenda
C oniuge uir quiſquam? dic age Iane precor.

Nec mirere meā quòd laudo à funere nuptam,
  Laus minus inuidiæ poſt quia funus habet.
Complexus uiuam uehementi ſum igne Gelonin,
  Compoſitam tumulo cur at amare nefas?
Illam præcipuè cælo quam credo receptam?
  Tam ſancti mores & pudor eius erant.
In Chriſtū tam firma fides Dominūq; Deumq;:
  Dicere de Eurydice Thrax queat iſta ſua?
Mirari tacitis proin me intabeſcere curis
  Deſine, & in iugi uiuere mœſtitia.
Qualis uita poteſt mea dici Aurate,uoluptas
  Cui lachrymæ, planctus,continuusq; dolor?

AD DEVM PRECES PRO SE & Gelonide.

SI, Deus alme,uelim numero cōprehendere certo
  In te commiſi quæ malefacta nocens:
Id faciam quod qui Libycas metitur arenas,
  Et quot aquæ guttas cærula Doris habet.
Præterijt quæ lux educto matris ab aluo,
  Me uixiſſe ulla qua ſine labe probem?
Non tamen æternam idcirco deſpero ſalutem,
  Pœniteat uitæ me modò rite meæ.
Firmiter & credam ſacrum fudiſſe cruorem
  Te cruce, proq; hominum gente ſubiſſe necem.
An non eſt operum clementia prima tuorum,
  Abſque omnis mundus qua periturus erat?

Chriſte ignoſce mihi, ueniam da Chriſte petenti,
Defunctæq; animam coniugis axe loca.

PRO EADEM PRECES ad Chriſtum.

INCLINARE tuā ne differ amicior aurem
Ad tibi quas fundo maxime Chriſte preces.
Hîc tua ſuppliciter petitur clementia, prorſum
Clauſa repoſcenti nulli hominum illa quidem.
Des animæ ueniam famulæ, quam ſcilicet ex hoc
Iuſsiſti ſeclo præpete abire fuga.
Lucis eam ac pacis ſtatuas regione precamur,
Cælicolûm in cætu ſemper & eſſe iube.

AD PATRIAM IVLIODVNVM.

CARA mihi tellus, penitisq; inſerta medullis
Sospes & incolumis quando Gelonis erat:
At poſtquam mortis lethaliter icta ſagitta eſt,
Non tellus dulcis iam, neque cara mihi:
Natales, fateor, cunabulaq; ipſa dediſti,
Reptauiq; tuo paruulus in gremio,
Quanuis ingratus, quanuis ferar impius in te,
Illa nil tangor commoueór ue nota.
Affectus ſecum mea noſtros abſtulit omnes
In patrio coniux nuper humata ſolo.
Vt pigeat poſthac & abire ad Cæſaris urbem,
Hactenus & ſolitos incoluiſſe lares.

DE GELONIDE.

Ante annum Catharina obijt Sultania, matres
Næ præſtans inter Iulioduniadas
Laude pudicitiæ, numeroſis partubus, ore,
Relligione: obijt ſed tamen illa ſenex.
Funere ab eiuſdem poſt annum noſtra Gelonis
Interijt, præſtans moribus, ore, fide:
Mater egenorum, nulli pietate ſecunda,
Flore ſed ætatis funere merſa iacet.
Cur matronarum mors non æquabilis harum?
Cur precor iſta parum uixit, & illa diu?
Obſcurum nobis, nec fas eſt quærere, recta
Sunt quoniam ſummi Iudicis arbitria.

DE TVLLIA CICERONIS
& Gelonide.

CONCESSAM *ſimul ut finiuit Tullia uitam,*
Conditus & Syrio eſt eius odore cinis:
Diuinis genitor uult affici honoribus illam,
In numerum & referat ſi queat ipſe Deûm.
Quod potis eſt, ſcriptis defunctã illuſtribus ornat,
Eloquioque ſuo ſiſtit in ore uirûm.
Per ſanctæ ritum Triados, per dogma piorum
Si liceat, coniux, te coluiſſe uelim.
Dem tibi puluinar, templũ cum flamine, & arã,
Atque ſtato faciam ſacra Gelonĩ die.
Fas uetat, ergo uiri ſtudio contenta fideli
Sis, tibi qui præco, qui prece flamen erit.

DE GELONIDE.

BERTElōtæ memini te in funere fleſſe Geloni,
　I am grandæua licet mortua Bertelōta eſt.
Hæ lachrymæ inſtantis tibi erant præſagia fati,
　Poſt menſem quoniam funere ab eius obis.
Natorum natos uidit prius illa ſuorum,
　Tertia quin potuit pignora conſpicere.
Suſannam præter grauidam tua cætera proles
　Imbecillis adhuc matris egebat ope.
Iudicium æterni eſt imperſcrutabile Regis,
　Ipſa hominum in cuius uitáque mórsq; manu.

PRECES PRO GELONIDE.

PRO pietate tua, Princeps diuine, precamur,
　Des animæ ut famulæ cæli habitacla tuæ.
Vtque à corporeis exutam labibus illam
　Lætitiæ æternæ conditione bees.

AD GELONIDEM.

MVLTO à Luceio Cicero ſermone petebat,
　Eius ut excultis eſſet in hiſtorijs.
Gaudia quando ſitis tantum diuina, Geloni,
　Famam & pūcta hominum uix facis ipſa pili.
Nec lepidis uatum clarari uerſibus optas,
　Contenta æterni Iudicis arbitrijs.
Eſt utcunque meum tamen acceptura laborem
　Mens tua, te meritis laudibus uſque feram.

DE DIE QVO GELONIS OBIIT.

MILLE & quingentis annis ſi dena iuuabit
Addere luſtra, diem noſtra Gelonis obit.
L uce etenim quarta decima illo Iunius anno
S e nigra uoluit nobilitare nota.
S aturni fueratq; dies quem uoce quietis
H ebræi ueteres, omen id eſto, uocant.
T ẽpore ſit requies nuptæ hinc duplicanda futuro,
S ummus ubi Iudex uenerit ille polo.

AD REMIGIVM RVFVM CANONICVM TVRON.

MIRARIS quid agã tanto iam tẽpore, Rufe,
P ariſijs, aueam nec remeare domum: (hac
A ngeret ægrũ animi cũ me hîc mora lõgior ante-
N ec mihi Metropolis grata, nec aula foret:
N æ prius illa domum reuocabat amata Gelonis
N olentem à ſolito ſecubuiſſe toro.
C oniuge at amiſſa quid ad incunabula nota
Q uid iuuet ad patrios amplius ire lares?
O mnia muta ſilent, pariéſque ac tecta uidentur
Mœrere, & dominæ funera flere ſuæ.
Q ui pennis illuc uolitabam adiutus Amoris
I am teſtudineo mi placet ire gradu.

AD GELONIDEM.

MAVSOli coniux cineres bibit, atq; ſepulchra
Fecit ei artificum ſculpta ſciente manu.
Nõ Mithridati uxor magno tulit eſſe ſuperſtes,
Ceruici innexo ſed periȷt laqueo.
Quæ percara uiro coniux ſimul uritur Indis,
Vxorum in tenebris cætera turba latet.
Tullius in natam nimium pius, æthera donet
Si poßit, referat in numerúmque Deûm.
Affectum affectus hi ſi conflentur in unum,
Aequare affectus uix queat ille meos,
Te quibus amplector thalami ô dulcißima cõſors
Extinctam, heu Lacheſi præcipitante colos.
Quippe mori uellem, ſi me ſupereſſet humato
Qui noſtra amborum pignora curet, alat.
Claráque uirtutum celebret monumenta tuarũ,
Præco memor laudes quáſque merêre canat.

AD EANDEM.

Has te aſpernari lachrymas, nec adeſſe Geloni
Macra focillaret cùm mihi membra ſopor,
Iam deſiſto queri compar ſuauißima, grates
Quódque apparueris tempore noctis ago.
O mihi iucundus ſopor! ô nox candida! bisq;
Somnia colloquijs facta beata tuis!
Viſere mœſtum animi tu ne es dignata maritũ?
Solariq; ægrum molliter ore pio?

T ú ne reliquiſti gemmata palatia cæli,
V t notam illabens ingrederere domum?
S æpius id facias precor, & tabentia curis
A ſpectu releues pectora, & ore tuo.

AD EANDEM.

ABREPTA cuſtode domus rerumq; mearũ,
S i ſcio diſperēam quid lachrymoſus agam.
V t turbantur oues rapto paſtore, lupisq;
I eiunis fiunt obuia præda greges:
S ic ſex, ô coniux, communia pectora nati
Sparſi diuerſis intremuere locis.
P ars Sammarcollam tenet, at pars Iuliodunum,
Cælitis ad Launi pars quoque mœſta ſedet:
E t tu Pariſia Charilaë moraris in urbe,
Q uô doctrina animum linguæ utriuſq; colas.
N os miſero huc illuc caſſóq; labore uagamur,
V t rectore ſuo fluctuat orba ratis:
O rba ratis, cuius clauum tenet inſcius artis
N auta, nec æquoreas findere gnarus aquas.

DE GELONIDE.

OBTVLIT ecce mihi bis eādẽ nocte uidẽdam
S e, notisq; uxor fulſit imaginibus.
O quæ colloquia, & quas protulit enthea uoces!
Naturam uiſa eſt ut ſapere æthercam!

Non

Non hominem ſonuit uox illius, aut Dea certe
Aut Genijs ſuperis aſſimilanda fuit.
Cùm bene uixerunt, poſt fata nouiſſima confert
Hæc famulis Chriſtus præmia digna ſuis.

AD ANT. HEROICVM
Sacræ Cellæ Cœnobiarcham.

EST tibi Meonij grauitas Heroïce uatis,
Claudere cum numeris ſcita Platonis aues.
At teneros idem ſi ſcribere ſumis amores,
Cedunt Battiades atque Phileta tibi.
Vt genere excellas perquàm concinnus utroque,
Scriptorum paucis quod liquet eſſe datum:
Nuper cara mihi eſt coniux extincta Gelonis,
Antè maritali cognita facta lyra.
Eius age interitum, ne pigra obliuia condant,
His illisúe refer docte poëta modis.
Moribus ut factis grauitas tua quadrat ad unguẽ,
Sic leuiore ſtylo eſt commemorandus amor.
Caſtus amor, ſolo thalamiq; exercitus uſu,
Cætera nam uirgo noſtra Gelonis erat.
Si Macrinum at amas, ut amas Heroice, naua
Quæſo operã, illa frequens ut ſit in ore uirûm.

DE GELONIDE.

CANDIDIOR niuibus Titane micãtior ipſo
In ſomnis nuper uiſa Geloñ mihi es.

P ollice mananteis lachrymáſq; abſtergere molli,
A tque animo poſthac eſſe iubere bono.
A dmiſſam referens alto te uiuere Olympo,
C ùm magnis agere ac ocia Cælicolis.
H æc triſtes adeo minuêre inſomnia curas,
V t grata huc uenias ſæpius umbra precer:
E t dulces natos uiduo cum patre reuiſas,
C ui ſine te ualeant gaudia nulla dari.

DE EADEM.

QVOD tibi in exilio, Sertori, candida cerua,
S acrificóque Numæ quod fuit Aegeria:
H oc mihi per crebras noctes ſolet eſſe Gelonis,
C onſilio ancipitem ſueta monere uirum.
E ius ſortilegis mage certa oracula Delphis,
R eſponſo & Libyci ſunt grauiora Iouis.
F atiloqua illa mihi eſt ſago ſermone Sibylla,
A dmonitu cuius rémque domúmque rego.
A ntè mihi ô coniux non impermiſſa uoluptas
E t dulce auxilium, nunc mihi conſilium.

AD EANDEM.

CVM te dico Deam, ne quis fallatur in illo
Q uod ferri uera relligione nequit:
N on tibi templa uelim fieri, puluinar, & arám,
S perandám ue abs te, nupta, ſalutis opem.

Vnus

V nus enim potis eſt illam dare Chriſtus Ieſus,
R egnum ſupremus cui Pater omne dedit.
A etherea ſed te deſigno luce fruentem,
I n cælo ſimilem ſpiritibusq; ſacris.
P articipémque eius Domini quem uiua colebas,
E t ſeruatorem quem pia credideras.
H oc eſt eſſe Deam, regnare perenniter hoc eſt,
C oniunctam æterno iugiter eſſe Deo.

AD EANDEM.

ALMA Geloni fides, acta & ſine labe iuuĕta
(V t fieres quando haud fata dedere ſenex)
I n ſedes uectam faciunt ut te eſſe beatas
C redam & cum ſanctis uiuere Cœlitibus.
H oc eſt Semideam cur te uoco ſæpe, Deamq;,
A dſcriptam ſuperis Indigetémque choris.
N am ſimiles Chriſtus Genijs cæleſtibus inquit
I n rutilum admiſſos poſt ſua fata polum.
E xcelſi ſoboles Dijq; eſtis concinit omnes
R ex Solymus Goliæ perditor ille trucis.
Q uid Petrus & Paulus fidei duo ſydera noſtræ?
Nos regale aiunt ſcilicet eſſe genus.
S anctam, & diuino quæſitam ſanguine gentem,
H oc titulo, hoc ornant nomine Chriſtiadas.
E t dubitamus adhuc Domini alma capeſſere iuſ-
I nnocuo uitæ calle ſuperna ſequi? (ſa?

Digitized by Google

AD EANDEM.

DIVAM ubi te uocito ſic dictũ interp̃tor illud,
Non natam ut uoluit Tullius eſſe ſuam:
Qui loco emi celebri ſpatioſum iuſſerat agrum,
Natæ in quo ſedes ædificanda foret,
Aram conſtrueret, ſacra lectiſternia: myſtamq́;
Adderet, ut ferret laudibus exanimam.
Anne & adoraret quã extinctã morte ſciebat,
Pro ſpreto coleret marmoreámque Ioue?
Hoc Diuam eſſe mihi dico, quod in axe locatam,
Conſortem Chriſti, participémque Dei.
Id niſi contigerit tibi iam, dilecta Geloni,
Vt citò contingat, Numen adoro, tibi.

FINIS TERTII NAE-
NIARVM LIBRI.

Digitized by Google

DIVERSORVM AVTHORVM
Poëmata, Latina, Græca, Gallica, de Gelonide.

AD SALM. IO. AVRATVS.

CARMEN in amiſſā lecti miſerabile partē
Carmine me poſcis docte Macrine tuo.
Non moror officium, ſed dum ſolantia quæro
Verba, nec inuenio luctibus apta ſatis,
Præcipue crudis, & adhuc fugientibus omne
Fomentum, medicæ blanditiáſque manus,
Abſtinui, fateor, non tempeſtiua mouere
Vulnera, dum fierent tactibus æqua meis.
Nunc quoque plaga foret tua uix tractabilis ulli,
Nec quæ poſſet adhuc ferre medentis opem:
Si non dum metuis caræ monimenta taceri
Coniugis, oblitus tu tua damna feres.
Nunc igitur quoniam uates uxorie funus
Vxoris tacitum non ſinis ire tuæ:
Iam uenio, iam quicquid erit (ſed erit breue, uoto
Deteriúſque meo) carminis, omne fero.
Si non Ogygio ſatis eſt quod baccher hiatu,
Ceius in lachrymas ſollicitandus erit.

ADRIANVS DRVSVS
Salmonij gener, ad lectorem.

NE lædaris, in hoc ſi, lector candide, libro
Nil niſi funeſtum luctificúmque uides.

Hîc ploratur enim ſpectabilis illa Gelonis,
In medio uitæ funere rapta ſuæ.
Macrini uatis coniux lectiſsima, necnon
Gloria fœmineæ rara pudicitiæ.
Quam uir ita ardebat Sipylææ matris ut inſtar
Demiror quin ſit factus & ipſe lapis.
Sic hodie ardet adhuc, lachrymarũ ut fote perẽni
Ni madeat, poſsit protinus eſſe cinis.

P. PISTORIVS TRECENSIS

Ad Macrinum.

ARGVMEnta tui ſunt hæc manifeſta doloris,
In nuptam uerus queis patefactus amor.
Nam ſimul immiti uulgatũ hanc funere merſam,
In gremio patrij compoſitámque ſoli:
(Tunc aberas, domina rerum ſecurus in aula,
Nil ratus extremum coniugi adeſſe diem.)
Optas ipſe mori lachrymis reſperſus obortis,
Viuendi & finem ne tibi Parca neget.
Miſceat útque tuos cineres cineri illius, oſſa
Oſsibus, uno eodem contegat & tumulo.
Quin propria uitam redimas uxoris: ut aiunt
Alceſtim cari fata ſubiſſe uiri.
Syncera affectum generant connubia talem,
Vna in carne duos & liquidò eſſe probant.
Vna in carne duos? næ dicere mente uolebam,
Occaſu alterius qua cadit alter item.

IO. FERRERII SVBALPINI.

VRBIBVS à medijs, olim quas legibus auxit,
Obſcœnos diuus Plato iuſsit abeſſe poëtas,
Qui mores uitiant patrios, & publica iura.
Non iuſſurus idem noſtro ſi tempore plectra
Salmonij exciperet nulla non laude uehenda.
Qui cultus doctúsq; ſimul, uir factus ad unguem
Inſtaurat Muſas ueteres pietate diſerta.
Sordibus elutis, numeros canit ore pudico:
Quos tibi ſublatæ feſtina morte, Geloni,
Qua cum tot lætos uixit concorditer annos,
Coſecrat (heu) mœſtus cõiux, monimẽta decôris
Quæ tibi, pignoribúsque tuis ſine fine locauit.

MATTHAEI MERcantij Regi à Secretis.

DESINE iam Manes urgere Gelonidis, & te
Macrine innumeris excruciare modis.
Nam licet his homines poſsis, & ſaxa, feráſque,
Non potis es Manes ducere carminibus.
Threicius ſemel ut uates reſpexit, ab illo
Tempore nulla illinc iam redit Eurydice.

DANIELIS AVGENTII, in obitum Gelonidos.

ALTERA materna iacet hîc Cornelia cura,
Altera coniugij Portia facta fide.

Altera Calliope, Charis altera, cara Gelonis,
  Macrini requies deliciæque ſui.
Cùm ſtygio Diti uiſa eſſet gratior Orphei
  Eurydice, lyricis ut magis apta modis:
Scilicet erepta eſt quò dulce per ima ſonaret,
  Dum ſupero hanc Latijs uir canit axe modis:
Quàm bene Dij ſuperi fato uigilaſtis in iſto!
  Hæc canit ad Manes, uir canit ad Superos:
Threicio melius modulatus uate, Gelonin
  Ad Superos, ut non ſit peritura, uehit.

AD SALMONIVM MAcrinum Vincentius Giglanus.

CREDIdimus te olim uatũ Macrine parẽtem
  Phœbum eſſe, Aonidum credidimusq́; patrem.
At quoniam gratæ tibi mors ingrata Gelonis
  Tam largo undantes irrigat imbre genas,
Neſcio quid minus es; nam non audiuimus ipſos
  Vnquam cæleſtes illachrymaſſe Deos.

EPITAPHIA IN GELONIN.

ET Macrine tuum poſt fata Gelonis amorem
  Sentit, & indicium mortua ſæpe dedit.
Nã tacito audita eſt hæc murmure uerba ſonare,
  Valde amat ille, pijs qui colit oſſa modis.

ALIVD.

ALIVD.

NOSSE cupis qualis fuerim matrona, uiator?
De me audi uatem mira referre meum.
Nam quanuis mihi ſit coniux idemq́; poëta,
Mos tamen eſt illi uera canendo loqui.

ALIVD.

QVæritis unde mihi tam ingẽs ſim nomẽ adepta?
Coniugis id faciunt carmina ſacra mei.
Diſcite uos caſtæ uates adamare puellæ,
Et ueſtrum feriet nomen utrumq; polum.

ALIVD.

O DEMENS ullo qui me putat eſſe ſepulchro
Extinctam, Elyſias aut habitare domos.
Et dulces habui dulciſsima pignora natos,
Iurgiáque in noſtro nulla fuere toro.
Et tibi me totam coniux dulciſsime rerum
Sacraui, atque mei debita iura dedi.
Hinc ego (tantus amor) maneo fidiſsima tecum,
Et quâ carpis iter, te comes uſque ſequor.

PER DIALO-GVM. ALIVD.

O SI uir mecum comes iret ad infera, fallor,
Vt uiuat cupio: fallor, utrunque uelim.
Parce metu, & tecũ comes ibit ad infera coniux,
Per ſuperásque auras ille ſuperſtes erit.

ALIVD.

EST mihi Macrinus coniux,nomenq́; Geloni:
C oniugi erat quōdam,quod mihi pectus idem,
M ens eadē utriq;,idem animusq́; eadēq; uolūtas,
Q uod differremus nomine diſplicuit.
V nanimes rebus cunctis,quod noluit ille,
N olui & ipſa etiam,quod uoluit uolui.
S ic nūc quod uult ille,uolo quoq;,ſed quia me uult
(Q uandoquidem uiuit)uiuere,uiuo & ego.
V ult memorem eſſe ſui:quid ni,ſi tota in eo ſum!
V ult loquar ille,loquor,uult taceam,taceo.
S ed prius hæc me uult bona uir bonus ille precari,
Q uiſquis ades,felix,uir,mulierq́; uale.

IN EANDEM
Nicolaus Angelellus.

SISTAS quæſo gradum tuum uiator,
S istas,& chalibe has notas recenti
S culptas lumine perlegas madenti.
Q uæ ſim ſcire cupis?Gelonis illa
M acrini,hactenus unicè quem amaui
F ido & pectore,Parca nunc acerba
V itæ fila meæ(heu dolor)recidit.
P er cunctas anima at domos beatas
E rrat,non ſenis immemor mariti,
C uius gratia iniquo & inuidente
F ato fama mei diu feretur

Alis

A lis præpetibus leuis per oras
O mnes, tartara per, polos per ambos:
D ixi, nunc liceat uias inire.

CLAVDIVS MAGO. AD Petrum Borſalum Gelo. fratr.

B O R Sale habes tota ſemper quod mēte petiſti,
I am tecum Elyſia ualle Gelonis agit.
V tq; poëtarum cingit te denſa corona
C antantem Aeolia carmina blanda fide,
S ic ſoror inſignes iſtic Heroidas inter
D ux regit euantes cum grauitate choros:
I nterea hic mœrens orba cum prole Macrinus
I n querula ducit tempora triſtitia:
I nuidet Elyſij necnon florentibus aruis,
V eſtrum ſint animis aucta quod illa duūm.
S e ſine præſertim, qui iam tremulusq; ſenéxque
T am fortunatis unà auet eſſe locis.

IACOBVS GOPYLVS MED. De P. Borſalo fratre Gel.

T H R E I C I V S nequijt blāda teſtudine uates
E ripere à nigris Manibus Eurydicen.
N ā male cautū Hecates lex dura fefellit amātem
V rgentis retro ne comitem aſpiceret.
A t cithara adduxit germanam Borſalus aurea
V ati qua iuuenis par fuit Odryſio:

V ellet ad Elyſios illa ut deſcendere campos,
I nter & illuſtres degere Semideas:
N on reditura iterum ſuperas in luminis auras,
I udicet humanum dum Deus uſque genus.
I nterea mixtis luſtrans Tempe infera Nymphis
V el niueo incedit læta per arua pede:
P ercutiente fides digitis uel fratre choreas
Ducit, & exultans ocia grata terit.
A t fractus ſenio hìc longo & mœrore maritus
Q uo ſociam aſpiciat tempus adeſſe uelit.

IO. MORELLIVS MICH.
Hoſpitalio Biturig. Cancellar.

H O S te ſi numeros iuuet euoluiſſe, Michaël,
C ompoſuit uates quos tuus, atque cliens,
I nuenies tot næniolas ibi, tótque querelas
E ius de extincta coniuge, tot lachrymas:
V t mirer Niobes lapidem hunc non eſſe poëtam,
N on alnũ Heliadum, nõ uolucrem Alcyones,
F actum Hecubæ úe canem, quãuis Macrinus ab omni
L ædendi rabie candidus abſtinuit.
I udice me eſt felix tali præcone Gelonis,
Q uod Macedo Phthio dixerat antè Duci.

EX DANIELIS AVGENtij Græco Antonius Dampetrus.

QVI ferruginea tranſmittis nauita cymba
E xtinctorum animas dic mihi quæſo Charon,
P rudentem

P rudẽtem transfers cur morte Gelonida functã?
M atronis ne alijs moribus anteſtetit?
F œminei ne fuit lampas clariſſima ſexus,
C uncta illuſtrauit quæ loca luce ſua?
I uſſit eam Deus idcirco ſubducier ima
E x terra, has Superum Regia namq; cupit.

AD SAL. MACRINVM ANTONIUS Armandus Maſſilienſis.

QVID fles ô uenerande ſenex, qui fronte ſerena
Q uamlibet aduerſas res tolerare ſoles?
Q uò tantæ robur mentis, grauitasq; receſſit?
C úrue ſacro tantus pallor in ore ſedet?
E heu, morte tibi eſt coniux tua rapta Gelonis,
Q uæ tibi curarum mite leuamen erat.
Q uæq; pudicitia atque omni uirtute parauit
I mmortale ſibi perpetuumq; decus.
C uius caſta fides priſcis uel digna Sabinis
C um formæ eximio lumine iuncta fuit.
C uius ſimplicitas prudens, prudentia ſimplex,
D iuina & pietas non habuere parem.
Q uid, quòd & eloquij florebat laude, fuitq;
D otibus ingenij conſpicienda ſui!
Q uæ dilecta Deis, quæ uate beata marito,
A ddita Pierijs quæ noua Muſa fuit.
C omprime ſed fletus: mortalem hanc eſſe ſciebas,
Nanq; omneis eadem fata ſeuera manent.

Illa quidem fecit pulchra te prole parentem,
In qua prole etiam uiuet uterque parens.
Sic etenim mortis ueluti reparabile damnum eſt,
Sic patrum in natis uita perennis erit.
Illa ſuum ſexum ſeclumq; ornauit, & uſque
Carminibus uiuet magne poëta tuis.
Hæc Macrine tuos debent tenuare dolores,
Cumq; nouem Muſis uxor id alma rogat.

GELONIDIS SALMONII MAcrini Poëtæ celeberrimi uxoris Epitaph. per Petrum Mirarium.

QVIS iacet hîc? noti coniux ſanctiſſima uatis,
Fœminei ſplẽdor ſexus, memorãda Gelonis.
Vitã immortalẽ quæ uiuere digna fuiſſet,
Muſarum iam facta comes, ſacrata Mineruæ.
Sed non mortales norunt conſulta Deorum.
Nam cum dira lues cerebri, ſimul ille perurens
Incubuit neruis humor, per membra deorſum
Diſtillans, morbi tandem fit cauſa maligni.
Nec ſatis hæc. ſæuus ſenſim per uiſcera ſerpit
Arrodens laxum pulmonis corpus, acerbo
Vulnere, lethales exhalant pectoris auræ.
Illa peregrino nimium uexata calore
Tabeſcit: ſolidas ſuccedens hectica febris
Abſumit partes, miſeros depaſcitur artus.

Q uis numeret quantos & quot ſit paſſa dolores,
A egra toro languens, caro ſemota marito?
P rò dolor, hanc uati mors importuna peremit.
H eu concors pietas fuerat quæ iuncta duobus
N ec ſimulatus amor geminis concreuerat olim
P ectoribus, ſed iuſta fides, & plena pudoris
L ibertas, candorq; animi, generoſaq; uirtus.
C orpore parua fuit, ſed mens ornata decore
I mmenſo æthereas penetrabat acumine ſedes.
B landa tamen formæ grauitas, frontisq; ſerenæ
P ondus non aberat, caſtos ubi conderet ignes.
C arminibus docto toties celebrata Macrino,
N ouerat arcanam manibus tractare poëſim.
C arminis author erat, teneros cantabat amores
V xoris uates: nunc triſtia funera tractat.
S upprime iam lachrymas, lugubres cōprime fletus
C are pater uatum: quanuis ſit cauſa doloris
I uſta tibi, ſupereſt curas quod leniat omnes,
P ignora pulchra tibi, gratiſſima pondera uentris
(P lura quid exoptas?) coniux moritura reliquit.
M axima de natis genitricis imagine ducta
F ilia, maternos referet cum corpore mores.
M aximus hinc natu, ſpes filius intima patris,
P roxima uirtutum ſequitur ueſtigia ſolus,
P lectra mouere lyræ didicit, fidibusq; canoris
C armina decantat felicia ſemina mentis.

Digitized by Google

Ne longum faciam, uiuit caſtiſsima coniux,
Nil terris commune gerens terrena refugit
I uncta Deo, cui ſe totam deuouerat olim.
Iamq; nouo fruitur ſponſo, noua gaudia cernit
Amplexa æternos uitæ melioris honores.

IGNOTI NVLLA CVPIDO.

GELONIDIS TVMVLVS PER Comitem Alſinoum.

FLENT Muſæ, flēt et Charites, flet et ipſe Macri
Nempe uir uxorē, Muſa, Charisq;, nurū. (nus,
Nam ſi Muſarū, Charitumq; propago Macrinus,
Muſa Gelonī tibi, ſocrus eratq; Charis.

VALLAMBERTI.

GRATIA dicta fuit, quia uultu gaudia mon-
Et tamen huic fletu cerno madere genas: (ſtrat
Cur ita? dilectam quia flet cecidiſſe Gelonin:
Qua uiua ſemper Gratia grata fuit.
Ergóne grata minus fuerit pòſt? nil minus: atqui
Quæ fuit in riſu, nunc erit in lachrymis.

IN GELONIN MACRINI, IO. Aurati Ode ad numeros Odes Pindari Olympiacæ IIII.

STROPHE I.

LACERATE, uellite ſæuis
Manibus uiolas
Crinium ſacrorum
Heliconiades: rumpite ueſtros
Smaragdifluos amictus:
Fœdate ſinus herbicolores:
Planctu ſint liuentes lacerti,
Non uirore lacus
Perennis, atque muſco:
Candens ebur leuium pectorum
Crebra turpet inuſta macula:
Roſeas unguis ſecet genas:
Hinc & ſonet inde
Fragor lachrymabilis
Nouem per ora,

ANTISTRO.

Nemus ut biuerticis umbra
Tremat, & gemino
Bis retundat antro

N ouies repetitos ululatus:
I ugumq; bifrons Gelonin
C lamare,reclamare Gelonin
E xultet plauſu lachrymoſo.
F ons equi ſolito
R egurgitetur alueo,
T urbante dulces liquores ſale
T riſtium laticum per oculos
A ganippeæ cadentium
T urbæ. Iacet eheu,
S ui iacet heu bona
A mica uatis.

EPOD.

QVID proſunt ſacra tot duobus
M ente pia peracta?
P reces quid uſque uotaq;
V eſtras facta prius tot ad aras?
T ot ab utroque carmina ueſtra
I n æde, Pegaſides,
D icta, tholiſue ſacrata?
N um mitiores Gelonis
O b id ſenſit improbas
C olus? Lacheſiaq;
S ibi penſa minus incitato
V oluta turbine?

STROPHE II.

HILARIS uirentia ſerta
Hederæ, ſolitus
Tu quibus Macrine
Redimitus, amandos Hymenæos
Gelonidis inſonare,
Iam nunc tua de fronte Cupreſſus
Excluſit: iam plorata Taxus
Fronde funerea
Tibi genas inumbrat.
Quæ culpa uatis, nefas quod uiri
Innocentis in his gemitibus
Luitur? Quos tu Deûm focos,
Aut quod temeraſti
Sacrum nemus inſciens,
Vt hos moueres

ANTIST.

MISERABILI fide luctus?
Quibus Odryſii
Cœlibis querelas
Superas, nimium lege ſeuera,
Amanda iterum carentis
Vxore, nec ultra modulato
Exorantis cantu ſecundos
Coniugis reditus.

G rauis, ſed heus amanti
P arcendus error, nigri parcere
V rna ni Iouis indocilis ah
F oret, infernas ubi ſemel
P ortas penetrarunt
L eui pede, corporis
I nanis umbræ.

EPOD.

P E R quas illa Macrinis, illa
N uper ijt Gelonis:
A mata coniugi ſuo,
Q uantum nulla feretur amata
M ulierum poëticolarum.
N ec illa quæ Clario
T am fuit intima uati
L yde: Philetæ nec illa
A mor Battis & labor:
M agis neque placuit
M egaloſtrata Laconi, nota
S ui lyra uiri.

STRO. III.

S V A non Cyrenigenæ plus
F uit Apidanis
C ara Lais: aut illi.
E legos tenues qui modulatus
V olubiliore tractu,

P rinceps teneros ſcripſit amores
M imnermus, Nanno: non Theoris
G ratior Tragici
P atri fuit cothurni:
E œa non Aſcrais ſic iecur
V atis Aſcrigenæ tetigerat:
N eque ſic iucundæ filio
L unæ Antiopea:
N ec Icariotida
H omerus arſit.

ANTIST.

GRAVIVS, ſolo licet exul
P atrioq; lare
S umma tot pericla
M are per rapidum uerius Vlyſſes
T ot & tulerit laborum,
I mmenſa quibus pagina creuit,
A erumnas: dum uult ora uere
N oſſe Penelopes
C anenda longiori
A mbage filoq; uiuacium
C arminum: quibus & prior, & hæc
M odò quæ floret, futuraq;
V oluentibus annis
P ropago canat pia
I ugalis acta.

H

Digitized by Google

EPOD.

SED nos quò ruimus calores
Enumerare priſcos
Cohortis Hippocreniæ?
Nullus tam grauis ardor amicæ
Veteribus fuiſſe poëtis
Feretur, ille tui
Quem thalami pius ignis
Non obruat nunc Macrine.
Amor magnus omnis eſt,
Sed in face ſocia
Vt honeſtior, ita eſt & acri-
or eſſe uiſcera.

STRO. IIII.

MIHI ſi manus docilis ſit
Ebur aut ſimiles
Expolire ceras,
Liquidiſue tabellas animare
Coloribus, aut metalla
Cælo, tua nunc prima Geloni
Doctam conformarem per artem
Ora, parua quidem
Amanda ſed marito
Solatia ingentis ægro mali:
Cuius & pietas, & amor
Facis extinctæ, meretur ut

Digitized by Google

V ultum Polycletus
T uum, manus aut Scopæ
R edonet orbo.

ANTIST.

SED honos caducus imago eſt,
F ragiliſq; teri
D ente putris æui:
M eliore fide carmina ſeruant
S ibi data lege certa
F igmenta uirûm luce carentum.
H is te certatim uiua uatum
C uſpis excauat in
P erennibus metallis:
Q uos inter omnes uir aurum tuus
L imat, æra recudit alius:
C halybeas ille laminas
H ic album Oricalchon:
S inus ego tortiles
S equace uibro

EPOD.

ARGENTO tenuis, ſequenſq;
T enuia cum labore.
S ed ô mihi ſi copia
M aioris foret ulla paratus,
T ibi ſepulchra qualia lucter
S upra minas uehere

Pyramidum aut Obeliſcos!
Pulſu chelys grandiore
Remolitus arduis
Supercilia iugis,
Aracynthius apex quod olim
Stupebat inſolens.

STRO. V.

AGE uos Panegyris alma
Gregis Elyſii,
Turba fraudis expers,
Date thura focis, ſpargite flores:
Sonis hilarate fauſtis
Plauſuq; diem: caſtior umbra
Aduentat, ſucceditq; lucis
Innocens placidis.
Procul procul ſit inde
Triplex hiatus trucis Cerberi:
Et ſororia flagra, totidem
Animas quæ territant ſonis,
Cum uerbera clarè
Crepant tria ſibila
Tribus lacertis.

ANTIST.

PROCVL inde quæ patrueles
Potuere mălis
Exſecare cultris

Iugulos

Iugulos: neque blando reuocatæ
Sopore uirûm iacentum
Sunt ah miſeræ, ne truce ferro
Primæuas fauces inquinarent.
Turpis inde procul
Sit aureæ redemptrix
Torquis, graui quæ maritum neci
Miſit Argolicum, nimis amat
Pretioſa dum monilia,
Baccasq́; rotundas.
Sit inde ſit & procul
Leuis Lacœna:

EPOD.

ET quæcunque facis iugalis
Rumpere fœdus auſa eſt.
Fidelis umbra non niſi
Fidas ire meretur ad umbras.
Paribus ut pares ſocientur,
Sit huic comes uel ea,
Quæ comitata mariti
Eſt fata, uel quæ maritum
Redemit ſua nece.
Pios pia numeros
Loca per mulierum piarum
Gelonis augeat.

STRO. VI.

V B I ſemper Oceaninæ
H ilarum nemus, &
I nſulas beatas
R ecreant tepidis flatibus auræ.
A t aureoli renident
F lores, ſua quos educat arbor
P artim late ſplendente ramo:
M ater aſt alios
A lit fouetq; tellus
S uffuſa riuis perennantibus:
V ulgus uda per arua placidum
M ānibus dulces rapinulas
E xercet: ut agmen
A pum, populans nouo
S alicta uere.

ANTIST.

I T A ſimplices animorum
T hiaſi, ſua per
P rata perq; ſaltus,
L oca peruolitant omnia latè
L eues, agitantq; prædas
F lorum, quibus hi nectere thyrſos
C ertant, illi texunt corollas,
P ars at exiguos
S ibi plicare torques

G audent,manus queis, & ornent comas.
I nterim canor undique auium
T enero uernante gutture,
E xultat in auras:
P ropinquaq; ſydera
I ocoſa pulſat

EPOD.

SYLVAS inter ouans imago.
P ar ibi nocte tota
D ieq; ſolis aurei
P uros purior orbita luſtrat:
N eque maligna nubila luci,
N ec officit tepidis
B ruma geluq; ſerenis.
N ullus tumultus quietis,
P auor nullus obſtrepit:
S ed omnis in epulis
M ora conteritur,inq; Muſis
C anentibus Iouem.

IANI SANELLII PAVLINI
Ode de morte Gelonidis Macrinianæ.

ERGO Geloninfata ferocia
M erſere letho? non meritam mori,
S i candor,& mentis ſagacis
I gnea uis,pietasq; Parcas

Mouere poſſent illachrymabiles.
Si iuncta filo gratia corporis
Sermoq́; facundo ore manans,
Cura domus, & amor mariti.
His inuidetis quin potius Deæ,
Quæ bella ſemper, ſemper & optima
Aufertis, at contra perire
Digna, auido ſtudio fouetis.
Sic quæ relicto coniuge, adulteri
Mirata crines, fax fuit Ilij,
Frontem ſenilem conſpicatur
In ſpeculo, & fruitur marito
Impune. Virgo at percita quæ entheo
Furore mentem, præmonet oppidi
Sacri ruinas, ecce paſſo
Vi trahitur moribunda crine.
An non Vlyſsi quæ thalami fidem
Sanctam tuetur (mille procis licet
Vexata) uos noctes dieſq́;
Conficitis lachrymis madentem?
Sic & Macrino connubij ſacris
Iunctam Gelonin nunc miſerabili
Fato abſtuliſtis, ſic amatam
Eurydicen rapuiſtis olim
Vati canoris ſit fidibus licet:
Vterque præſens flectere uel tygres,

Quercus

Q uercus uel. auritas,at Orco
H eu nequeunt reuocare manes.
A equo ferenda hæc ſunt animo,pie
M acrine,nec te flebilibus decet
T radi querelis,impiorum
M ore,quibus perijt futuræ
S pes lucis.Ergo fortis ad anchoram
S acram recurras,quod facis,& Deum
A udito Chriſtum,mox onuſtum
H ac cruce te miſerans leuabit.
C hriſto Gelonis mortua:uixerat
C hriſto Gelonis. deſine mollium
T riſtis querelarum,beata eſt
N unc Dea perfruiturq; Chriſto.
C onſiderandum ter quater ut caro
D omanda nobis,cernere quô breui
G elonin adſcriptam ſupremis
O rdinibus liceat piorum.

IN GELONIDIS MACRINI POETAE CLARISS. VXO-ris obitum, Franciſci Beraldi Pariſien.

Carmen.

ΣΗ͂ΜΑ τόδ᾽ ὦ ἄνθρωπε Γελωνίδος, ἣν ὁ Μακρῖνος
Κουριδίην ἄλοχον γήματο μουσοπόλος,
Ἥν τε πατὴρ εὔπαις πάρος εὔτεκνον εἶδε καὶ ἁβρὰν
Ὠδίνων κρατερῶς ἄλγε᾽ ἀπωσαμένην.
Μαῖα γὰρ εἰλείθυια παρεῖστο καὶ μογεούσης
Γαῦε πόνους θνητῆς σύμμαχος οὖσα θεά.
Ὀψὲ δὲ θυμοβόρῳ ζήλῳ χαυθεῖσα, τοσοῦτον
Κῦδος τοσαύτης οὐ χάδεν εὐτεκνίης.
Καὶ τὸ πάλαι γονίμην ἐρατῆς ἤμβροτε λοχείας
Μητέρα καὶ πάσης, ἣν ἔχεν, εὐφροσύνης.
Ἀλλὰ τόγ᾽ οὐδὲ θεᾷ τῇ νηλέα θυμὸν ἐχούσῃ
Ἤρκεσε, τηξιμελῆ τλήμονι πέμψε νόσον.
Τῇ καταψυχομένῃ πουλὺν χρόνον ὀψὲ πελώρος
Εἰς χορὸν Ἀθανάτων ἦλθεν ἀποφθιμένη.
Ταῦτα μαθεῖν παρ᾽ ἐμοῦ σὺ δυνήσεαι ὦ παροδῖτα
Ἅττα με Μακρίνου σφοδρὸς ὄρινεν ἔρως.
Τοὺς δὲ τρόπους χρηστούς, ὁσίην καὶ πίστιν ἀκοίταις
Γροῖκα ξυμφωνίας πουλὺ βεβαιοτέρην
Μάρτυρ ἐρεῖ ὁ σύνευνος, ἐπεὶ μέγας ἐστὶν ἀοιδός,
Ἄξια βιότου καὶ τάδε συγγραφέως.

Εἰς τὸ

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐ τὸν Εὐρυδίκην ὀλοφύρατο φαίδιμος Ὀρφεὺς
Μουσῶν ἀμφλίκτους θελξάμενος νέκυας,
Ὅσσον ὁ αἰνοπαθὴς θρηνεῖ σ', ὦ δῖα Γελωνὶ
Ἀσκελὲς αἰάζων σύγγαμος ὠκύμορον
Νῦν δ' εἰ ἐκ νεκρῶν ὁ λυροκτύπος αὐτὸς ἐγερθεὶς
Θρῆξ, τὸ δὲ Μακρίνου πένθιμον ἄλγος ἴδοι
Οἰκείοιο γὰρ γαμετῆς τε λελησμένος αὐτοῦ
Κλαύσαι πουλύδακρυν χῆρα, Γελωνί, τεήν.

Ἰακώβου Γωπύλου ἰατροῦ εἰς σεμνοτάτην Μακρίνου τοῦ ποιητοῦ γυναῖκα τεθνηκυῖαν.

Τίπτε μάτην φθονέεις, ὀβρατειναῖς βάσκανε Κλωθώ,
Ἀντὰς δ' οὐκ ἐᾷς παρὰ βιοτῇ πελέθειν.
Τήν τε Γελωνίδα τῆς γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσαι
Ἐννεπέος σεμνὴν μουσοπόλου ἄλοχον.
Ἀλλὰ μὲν ὑμνοπόλων μῦθος δυνατώτερος ἤπερ
Ὄρφεος, εἰς βίοτον ἤγαγεν ἀΐδιον.

HELIAE ANDREAE IN GELONIdem Macrini, scazon.

Σώφρων Γελωνὶς σαρκίῳ προσέκρουσεν
Γῆς ἐπὶ καμοῦσα πολεμῆς ἔτη πλείω,
Φύσιν ἀντιπολέμῳ, καίπερ ἀσθενῶς ἔχων.
Γιέσατο δ' αὖτ' ἀσπίδα πλῆθος πολλῇ,
Ὁσίοις τε καμάτοις, πάντα καὶ δαμάσασα

Ἀντίπαλον, ἐνθάδε κατακείμενον λεῖπεν.
Ἀντὶ δὲ νῦν τειμόλβιος, καὶ ὑμνητή
Νίκης βιαύτης γινομένη σοφοῖς πᾶσιν,
Φαιδνὸν ἄστρον ὡς ἐν οὐρανῷ λάμπει,
Ἀρετῆς μέγιστ' ἄεθλ' ἐλοῦσα τῆς ψυχῆς.

EIVSDEM.

ΜΑΚΡΙΝΟΙΟ φίλη τοῦ μουσοπόλοιο συνεύνος
Οὐκ ἔχωται τύμβῳ, τὴν δὲ γελῶνις ἔχει.
Ἄφθιτον εὗρε γάρ τ' ὄνομ' ἐν γῇ τέχνῃ ἀκοίτου,
Χ' αὐτὴ εὐσεβίῃ ζῇ Διὸς ἐν μεγάροις.

EIVSDEM.

MACRIni uxorē tumulus non continet iſte,
Sed tumulum potius uiua Gelonis habet.
Nominis æternum in terris decus arte mariti,
Et uita in cœlo eſt huic pietate ſua.

Ἀδέσποτον.

ΜΑΚΡΙΝΟΙΟ φίλης τοῦ μουσοπόλοιο δάμαρτος
Ἐνθάδε τῆς κλεινῆς σῶμα κόνις κατέχει.
Οὔνομα ἧς περίπυστον ἐπὶ χθονὸς ἀμφιπολεῖται,
Ψυχὴ δ' ἐς Μακάρων ᾤχωτ' ἄφθιτα μελάθρα.

Δανιὴλ τοῦ Αὐγλιντίου, εἰς τὴν τοῦ ἀξιωτάτου
ἀνδρὸς τοῦ Μακρίνου σεμνοτάτην συνεύνον.

ΕΙΠΟΝ ἀνδρομένῳ πυκινῆς νεκυοστόλε πορθμεῦ,
Τίπτ' ἀναπορθμεύεις σῶμα Γελωνιάδος;

Οὐ παῖ

οὐ πᾶν θῆλυ παρῆλθε φαεινοτάταις ἀρετῇσιν;
 οὐδ' ἦν τῶν ὀάρων κόσμος ἐπιχθονίων;
Τῷ, μὲν Ἄναξ με κέλευσε τάχιστά τε γῆθεν ἀνάξαι·
 Τοίην δὲ ποθέει χῶρος ὁ τῶν Μακάρων.

IO. SANELLII PAVLINI.

ὉΡΩ͂ΣΑ τύμβον Μοῖρα τῆς Γελώνιδος
Σοφῶν μὲν ἀνδρῶν γράμμασιν τιμώμενον:
Τῆς ἐλπίδος φησὶν γ' ἐγώ, πέσον τάφος,
ὧς καὶ γάμος δίος μὲν ἔστιν ἄφθιτος.

Latinè ſic per eundem.

VIDENS ſepulchrum conditæ Gelonidis
Vatum Camœnis nobile immortalibus
Mors, ſpe mea, inquit, excidi: namq; ut thorus
Stabit ſepulchrum & ære ſic perennius.

PETRO DANESIO CAESARIS Gallici præceptori, Salmonius Macrinus.

TE quoque ne nolles teſtarer flere Gelonin
 Abductam Elyſiæ regna in amœna plagæ:
Sed magis in Superûm clarũ Auguſtale receptã,
 Seruiat ut Domino læta perennè Deo:
Sed uereor ne ſi tibi grata ſilentia turbem,
 In partem accipias non mea uota bonam.

CONANNO, paſsim cuius prudẽtia nota eſt,
Mélque merum eloquij cuius ab ore fluit:
Non niſi qui loquitur pia, relligioſa, pudica:
Verbáque confirmat moribus ipſa ſuis:
Supplicibus præſit qui cum, Ludouice, libellis
Socraticis operam dat tamen uſque libris:
Conanno huic inquã tibi noto, & ſemper amico,
Conuiuas cui nos ſæpe fuiſſe palàm eſt:
Carmina ni mittam noſtros teſtantia luctus,
Hoc propero ereptæ coniugis interitu,
Exhibeat cui dignus ero ſolatia nulla,
Damnáque qui uidear talia iure pati.
Nouit flere, ut uult Paulus, cum flentibus, atque
Triſtitiam ſanctis demere colloquijs.
Sit licet ipſe potens, opibus floreſcat & amplis,
Eius & ad cunctæ res propè uota fluant,
Voce regit mœſtos, miſeris ſuccurrere gaudet,
Humaniq; à ſe nil procul eſſe putat.
Nimirũ extinctam poſtquã audijt eſſe Gelonin,
Ingemuit, noſtram condoluitq; uicem,
A Chriſto requiem defunctæ Manibus optans,
Vtq; ſitæ tellus non oneroſa foret.
His ego pro meritis ingratus pauca negabo
Carmina, nec nugas participabo meas?

Digitized by Google

ODE A SALMON MACRIN ſur la mort de ſa Gelonis, par Ioachim Du Bellay Angeuin.

TOVT ce qui prent naiſſance
Eſt periſſable auſsi.
L'indoutable puiſſance
Du ſort, le ueut ainſi.
Les fleurs, & la peinture
De la ieune ſaiſon
Montrent de la Nature
L'inconſtante raiſon.
La roze iournaliere
Meſure ſon uermeil
A l'ardente carriere
Du renaiſſant Soleil.
La beauté, compoſée
Pour flectrir quelquefois,
Reſſemble à la roſée
Qui tumbe au plus douls mois.
La grace, & la faconde,
Et la force du cors
De Nature feconde
Sont les riches theſors.
Mais il fault que lon meure,
Et l'homme ne peut pas

Tarder

Tarder de demy heure
Le iour de ſon trepas.
Ou eſt l'honneur de Grece,
L'epouſe au fin Gregeois,
Et la chaſte Lucrece,
Baniſſement des Rois?
L'aueugle archer ſurmonte
Les hommes, & les dieux:
Mais la chaſteté donte
L'amour audacieux.
La Parque depiteuſe
De uoir l'honneſteté,
De ſa dextre hideuſe
Donte la chaſteté.
Et puis la renommée
Par le diuin effort
D'une plume animée
Triomphe de la mort.
La renommee encore
Tumbe en l'obſcur ſeiour,
Le Tems, qui tout deuore,
La ſurmontee à ſon tour.
L'An, qui en ſoi retourne,
Court en infinité,
Rien ferme ne ſeiourne,
Que la diuinité.

Digitized by Google

L a conſtance immuable
D e ta doulce moitié,
S a chaſteté louable,
S on ardente amitié
O Macrin! n'ont eu force
C ontre la fiere loy
Q ui a faict le diuorce
D e ta femme, & de toy,
L a mort bleſme d'enuie
E n la uenant ſaiſir,
A troublé de ta uie
L e plus heureux plaiſir.
S i as tu la uengeance
E n ta main bien à point,
P our donner allegeance
A l'ennuy qui te point.
C ommande à la Memoire,
D' eſpandre en l'uniuers
D e Gelonis la gloire,
O rnement de tes uers.
L' ambicieuſe pompe
D u funebre appareil
S i bien, que toi, ne trompe
L' obliuieux ſommeil.
Q uand la douleur trop forte
D'une amoureuſe erreur

Voudroit

Voudroit fermer la porte
A ta doulce fureur,
Ma muſe, ta uoiſine,
Deffendra que l'oubly
Du bruit ne s'enſaiſine,
Que tu as ennobly.
Si ton amour expreſſe
N'a ſauué Gelonis,
L'amoureuſe Déeſſe
Perdit bien Adonis.
Sus donq, & qu'on eſſuye
Les pleurs, & le ſouci.
Le beau temps, & la pluye
S'entreſuyuent ainſi.
Celui qui bien accorde
De la lyre le ſon,
Cherche plus d'une corde,
Et plus d'une chanſon.
Cuides tu par ta plainte
Souleuer un tumbeau,
Et d'une uie eteinte
R'allumer le flambeau?
Ton dueil peu ſecourable
Ne deſaigrira pas
Le iuge inexorable,
Qui preſide la bas.

La Harpe thracienne
  Qui commendoit aux bois,
  Auſsi bien que la tienne
  Lamenta quelquesfois.
Son pitoiable office
  Aux enfers penetra,
  Ou ſa chere Eurydice
  En uain elle impetra.
Macrin, ta doulce lyre,
  La mignonne des Dieux,
  Ne peut ſurmonter l'ire
  Du ſort iniurieux.
Il fault que chacun paſſe
  En l'eternelle nuict.
  La Mort qui nous menaſſe,
  Comme l'ombre nous ſuit.
Le temps qui touſiours uire
  Riant de noz ennuiz,
  Bande ſon arc, qui tire
  Et noz iours, et noz nuictz.
Ses fleches empennées
  De ſiecles reuoluz
  Emportent noz années,
  Qui ne retournent plus.
N'aduance donc le terme
  De tes iours limitez.

La uertu, qui eſt ferme,
Fuit les extremitez.
Trop, & trop toſt la Parque
T'enuoira priſonnier,
Dedans l'auare barque
Du uieillart Nautonnier.
Adonq ira ton âme
Sa moitie retrouuer,
Pour ta premiere flâme
Encores eſprouuer.
L'amour, ta doulce peine,
T'ouurira le pourpris,
Ou la mort guide & meine
Les amoureux eſpris.
La, ſoubs le ſainct ombraige
Des myrtes uerdoyans
S'appaiſera l'oraige
De tes yeux larmoyans.
Cœlo Muſa beat.

IMITATION DE L'ODE LAtine de Iehan Dorat ſur la mort de la Roine de Nauarre.

COMME en un char, qui bruloit,
Rauj parmy l'air liquide,
Le grand prophete uoloit,

Et commendant à la bride
Des cheuaux audacieux,
D'une main etincelante
Guidoit leur trace brulante
Par la carriere des cieux.
Quand du uieil ſeing foudroyant
Aux bras du ieune prophete,
La robe en l'air ondoyant
Tomba d'une longue traite,
Qui ſembloit aux regardans
Etinceler par derriere
Vne brillante lumiere
A poinctes de traiz ardans.
Comme au ſerein d'une nuict
De mile feuz couronnée
De loing quelquefois treluit
Vne etoile epoinçonnée:
Qui coule, ou ſemble couler,
Et trainant apres ſa fuite
De ſillons une grand' ſuyte
Court par le uague de l'air.
Ainſi, ayant depouillé
De ſa forme corporelle,
Le manteau iadis ſouillé
D'une tache naturelle,
Marguerite delaiſſa

C e uieil fardeau tant moleſte,
E t aux ronds du feu celeſte
P lus allaigre ſe haulſa.
L 'Eſprit du corps deuoilé
E t net des terreſtres boues
I uſques au ciel etoilé
V ola deſſus quatre roues.
L a foy, l'eſperance auſſi,
L a charité tant priſée,
E t celle, que n'a briſée
L 'effort du cruel ſouci.
S ur ces couples bien appris
P army la celeſte trace,
A u ranc des heureux eſpris
E lle alla prendre ſa place.
L a, ou Roine elle ſe uoit
D 'un monde plus grand, & ferme,
Q ue n'etoit le petit terme,
Q ue ſon Nauarrois auoit.

Cælo Muſa beat.

EPIGRAMME ſur le treſpas de Gelonis, par Damoyſelle Antoinette Deloynes.

NE penſe pas que la femme ſoit morte
D u bon Macrin: car il eſt homme tel,
Q ue par ſa Muſe a rendu immortel
E t le nom d'elle, & l'amour qui luy porte.

DES PROPOS QVE TENOIT Gelonis eſtant au lict de la mort.

PVIS que le corps de nature mortelle
Eſt corruptible, ainſi q'un peu de cendre,
Et que l'Eſprit de ſubſtance immortelle,
A mort ne peut comme la chair deſcendre,
C'eſt bien raiſon me plaire & condeſcendre
Par mort paſſer en l'eternelle uie.
O mort heureuſe ou l'ame eſt aſſouuye
Laſſus au ciel en la gloire parfaicte!
Par toy bien toſt ſoit mon ame rauye:
Et du hault Dieu la uoulonté ſoit faicte.

Ignoti nulla cupido.

Dizain par Iehan Sanel.

LA mort auoit ia chanté la uictoire,
Sur le tombeau de Guillonne Bourſault,
Et penſoit bien triumpher de la gloire
Comme du corps, lors que Macrin l'aſſault
Par mille uers, qui leuerent ſi hault
Ce ſainct tombeau, que mort ni peut attaindre.
O bon mary! la mort n'a peu eſtaindre
L'amour qu'auois à ta femme en ſa uie.
O Dame heureuſe! on ne te deuroit plaindre,
Puis que ta mort uainct la mort, & l'enuie.

AD IAC. BONGIVM
Reginæ à libell. ſuppl.

EVRYDICE quondam lethata dente colubri
Vulnifico, interpres Thracius ille Deûm
Totos uſque dies totas ex ordine noctes
Exegit querulis flens ſua damna modis.
Quin & inacceſſum uiuis penetrauit Auernum,
Et ferrugineum Perſephones thalamum.
Blanda & pallenteis mulſit teſtudine Manes,
Caram impetrauit rurſus & Eurydicen.
At uoti compos ſuperas cum coniuge ad auras
Immemor ah legis dum redit antè datæ:
Eurydicen demens reſpexit ponè ſequentem,
Protinus effuſus omnis ibiq; labor.
Et tunc Tenarÿ ſunt fœdera rupta Tyranni,
Eurydice in uentos perdita rurſus abit.
Commixtus tenuem ceu fumus in aëra fûgit,
Attoniti ex oculis effluit illa uiri.
Quid faceret? Ditem rurſus qua uoce moueret
Implexasq; Orpheus anguibus Eumenidas?
Strimonis in ripa gelidi, ſub rupe niuali,
(Quod potis eſt) replet queſtubus omne nemus.
Et citharæ fidibus mœrens tam dulcia iungit
Carmina, ut illiciat robora, ſaxa, feras.
Lex ſi eadẽ à Superis, Bongi, mihi fortè daretur,
Ad uitam uxorem qua reuocare queam:

Non dubitem uires totóſque intendere neruos,
Mecum iterum uiuat quô mea nupta placens.
Aoniáſque uocem ſupplex in uota ſorores,
Carmina ne Diuis grata futura negent.
Aſt obitæ quoniam eſt iter irremeabile mortis,
Iudicij extremi tempora donec erunt:
Quod potero faciam, flebo noctéſque diéſque,
Ad te quo citius cara Gelonĭ migrem.
Et ſummi iniuſſu ſi fas exire Tonantis
Hinc ſit, nos teneat iam domus una duos.
Tale nouum in fidis non funus amantibus eſſe
Et Dux Romulides & Cleopatra probant.
Ardentes prunas quæq; hauſit Portia, Bongi,
Extincto affectat dum comes ire uiro.

CARDINALI BELLAIO
Mecœnati ſuo Salmonius Macrinus.

CONTVLerā Bellai dominā me nuper in aulā,
Huc ubi Germanus fana beatus habet.
Felicéſque ſecat ſinuoſis Sequana terras,
Plurimus in cuius margine cantat olor.
Nec remorata uirum fuerat dilecta Gelonis,
In triſti quanuis langueat ægra toro.
Scilicet ut lætus reducis cara ora tuêrer,
Patronum præſens alloquererq; meum.
Patronum tota quem non trieteride uidi,
Dum Regis uoto moriger eſſe cupis.

Pontificis

Pontificis ſummi dum res tibi & oppida curæ,
Et patrio præfers Romula tecta ſolo:
Pectora mi quantus tabentia torſit amaror,
Fellis in arenti creuit & ore ſapor!
Cum mihi Moreius mœſto mœſtiſſimus hoſpes,
(Quòd te tam teneat martia Roma diu:)
Regna prius non te rediturum in Gallica dixit,
Aeſtatis quàm ſe fregerit ipſe calor.
Nunc odi ſenium, quo membra effœta pigreſcũt,
Me cupidum quòd non longius ire ſinit.
Iuro tibi ſanctæ per myſtica ſacra parentis,
Quæ Chriſtum illæſa virginitate tulit:
Me conceſſurum in Latium & Romana fuiſſe
Mœnia, ni ſenij debilitate ueter.
Id quia præcluſum eſt, utinam dulciſſime rerum
Huc rupta redeas ocyus ipſe mora.
Hoc Rex & Regina uolunt, hoc diuitis aulæ
Præcipui quotquot ſunt, proceresq́;, rogant.
Non deſiderij modus eſt, te quærimus omnes,
Spem tot amicorum fallere té ne iuuet?

AD SEQVANAM, DE REDITV
Cardinalis Bellaij ab urbe Roma.

ALTOR olorini notiſſime Sequana cœtus
Fundentis ripæ in margine dulce melos,
Metropolim, & dominã qui præterlaberis urbem,
Diuiduo mediam lenis & amne ſecas,

A Latijs redijt nuper Bellaïus oris
A d ſe Pontificem Rege uocante tuum.
Q uin præ lætitia tumefacto undoſior alueo
O huius huic uerſa curris anhelus aqua?
A d fontemq́; tuum retrò actis flecteris undis,
I pſi ut grateris temporius reduci?
V tque renidenti patrem impiger ore ſalutes,
T e ſuper inuitans quò uelit ille uehi?
D ic agedũ Nymphis plaudãt, & carmina dicãt,
S irenum uoces exuperentq́; trium.
N on tamen ut nautas fallaciter illice cantu
I n ſcopulos cæcos & uada iniqua trahant.
M atrŏna dic tumeat, teq́; auxiliaribus undis
P rodenda ad patriæ gaudia feſta iuuet.
D ic Iſaræ dic hoc ut tempore flumen Iõnæ
C ertatim lætos tollat ad aſtra ſonos.
A t uos præcipuè, qui principe in urbe poëtæ,
N unc decet argutis inſtrepuiſſe modis.
E xultare palàm dulcem Pæana canentes,
D educta & lætum uoce ciẽre melos.
D ucis ab Hoſpitio qui nomina clara, Michaël,
S criptis ſenſa tuis & Venuſina refers:
F ac nitida ut uinctis ſplendeſcat epiſtola uerbis,
B ellaio pateat qua tua lætitia.
D octe Faï, ſtudioſe Leo, Tiraquelle diſerte,
Terna incorruptæ lumina iuſtitiæ:

Digitized by Google

H uius Pontificis meritas extollite laudes,
I n reditúque eius fauſta rogate Deos.
V os quoque Veriuſi, Goïurote, & cădide Morei
H unc quis nunc hilares ob reditum eſſe neget?
Q uis ſymphoniacos Mariæ quos nobilis ædes
I ndelibatæ rite dicata fouet?
C antica diſcordi gnaros inflectere menſu,
A rguta & uarios uoce ciêre nomos?
P ariſia iam operam Muſis dant quotquot in urbe
Lætitiæ accelerent promere ſigna ſuæ:
A tq; humeris patriæ dicant hunc eſſe reuectum,
I actare ut de ſe Tullius auſus erat.
N il claris hoſtes moror artibus atq; malignos,
Q uorum uipereo pectora felle madent.
I am ualeant quæſo, nec gaudia publica turbent:
O ffundi ut nebulis aſtra coruſca ſolent.
I nfeſti eſſe uiro pergant ſi fortè, crepantes
R umpantur tetra protinus inuidia.
B ellaio ſatis eſt faueat ſi turba bonorum,
V irtutésque eius non inimica ferat.

ADONIS THEOCRITI EX
Mellini Sangelaſij Cantilena.

QV AE Diua Cyprum quæque Paphum tenet
P oſtquam interemptum uidit Adonidem,
M alásque nuper purpurantes
V ulneribus ſaniéque fœdas:

Ad ſe uocauit mœſta Cupidines,
Et queſta multum iuſsit ut ilico
Adducerent ad ſe prehenſum
Qui puerum laniarat, aprum.
Illi exequentes iuſſa fideliter
Mox peruolarunt luſtra recondita,
Syluæq́; frondentis latebras,
Atque ſuem tenuere ſæuum.
Iniecta cui ſunt ſtuppea uincula.
Duro at reuincit hic laqueo trucem,
Hic terga coſtasq́; illigato
Dedolat, hic ſua tela uibrat.
At ille triſtis conſcius & ſui
Furoris ibat permetuens Deam,
Iras & accenſas minacis,
Propter amaſiolum peremptum.
Hunc Diua captum ſtare ubi conſpicit,
Inſit, ferarum ô peſsima quid (malum?)
Pulchrum quid inuadens Adonin
Dente fero modò ſauciaſti?
En ille ceu flos uomere ferreo
Succiſus, herba nunc uiridi ſuper
Palleſcit extentus, ſuoq́;
Tingit humum roſeo cruore.
Non te mouebat purpureus decor
Formoſi ephebi, non niueum femur,

Et

Et qui per albentes uolabant
Auricomi ſcapulas capilli?
Obiecta dein ſuis crimina diluit
Vultu inferoci uoceq́; ſupplice,
Per, Diua, te iuro Deosq́;
Aethere qui numerantur, omnes:
Et per tuorum tela Cupidinum
Formidoloſa immenſo etiam Ioui,
Per, quæ ligatum me coarctant,
Implicitus fera uincla nodis:
Me noluiſſe hunc lædere Adonidem,
Nunc cuius ergò ſic Dea tangeris,
Ob fata crudeleisq́; plagas
Queis roſeus puer eſt necatus:
Illius aſt ut labra coralina
Vultumq́; uidi floridulum, ratus
Vnum eſſe natorum tuorum, aut
Te potius Cytheræa, flammas
Hauſi nocentes protinus, & femur
Nudum ut uolebam tangere geſtiens,
Vecors & effrenis puellum
Dente auido immeritum peremi.
Verùm innocenti dum noceo miſer,
Cultro, quod aiunt, me iugulo meo,
Hos, Diua, quocirca prophanos
Plecte ſuperuacuosq́; dentes.

Digitized by Google

V indicta quòd ſi non ea ſufficit,
A tque ampla non fortè eſt ſatis, ilicet
P œna irrogetur talionis,
M orte luam ut parili quod actum eſt.
H is mota demum queſtubus eſt Venus,
E t dura iuſsit uincla reſoluier,
V t liber in ſyluas abiret,
F rondiferos nemorumq́; colles.
V ti data is ſed non uenia tulit,
E xactor at trux flagitij ſui
F lammis propinquauit, ruitq́;
I n medios moriturus ignes.

F I N I S.

Pagina 8, Linea 8. *Gelonin.* *p.*22.*l.*24.*Philippus.* *p.*51.*l.*1. *Salmonij, & linea ult.* Fœminei. *p.*60.*l.*3.*Quo.* *p.*72.*l.*23.*Taprobanen.* *p.*76.*l.*19. *Fuſa & ſacriſici.* *p. eadem.l.* 22.*Gopyli.p.*92.*l.*10.*pignora nati.* *p* 113.*l.*7.*iucunda.l.*18.*ueræ.* *p.* 128.*l.*6.*lindon.* *p.*119.*l.*23.*lctho!.* *p.*120.*l.penult.tolle geminum punctum.*

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTE